

பார்வைகள்

துசிரியர் : டெய்மினிக் ஜீவா

மேஜ்க்ஸி 1986

விலை : ₹ 3.50

தீவாசாசாமுட்சூப்புத்

“ஆடுதல் பாடுதல் சித்திரம் கவி
யாதியினைய கலைகளில் உள்ளம்
சுடுபட்டென்றும் நடப்பவர் பிறர்
சனநிலை கண்டு துள்ளுவார்”

'Mallikai' Progressive Monthly Magazine

195

பெப்ரவரி — 1986

21-வது ஆண்டு

மிக மிகக் கடினமான,
ஆனால் பயனுள்ள பணி.

இச் சிறப்பிதழ் திட்டம் நீண்ட காலமாக யோசிக்கப்பட்டது இன்று நிறைவேறுகின்றது. இன்று இப்படி ஒரு மாவட்ட மலர் தேவைதான் என்று நம்மை நாமே கேட்டுக்கொண்டோம். அவசியம் தேவைதான் என உறுதி கொண்டோம். காரணம் அழிவுக்கு மத்தியில்தான் ஆக்கம் பிறக்க முடியும். இன்றைய கட்டத்தில் மக்களின் நம்பிக்கையையும் நெஞ்சினுறுதியையும் திட்காத்திரப் படுத்த வேண்டியது ஆரோக்கியமான பேருக்களின் கடமையாகும். மக்களின் ஆக்க சக்தியைச் செழுமைப் படுத்துவதின் மூலம் தான் வாழ்வின்மீது ஒரு பிடிப்பை, தளராத நம்பிக்கையை ஊன்றி வளர்க்க முடியும். சும்மா அழுகுணிச் சித்தர் போல, சாக்காட்டு ஓலமிடுவதால் எதையுமே நாம் சாதித்துவிட முடியாது.

இன்று இங்கு நடைபெறும் அழிவு, நாசகாரச் சூழ்நிலையில் நாம் நினைத்த அத்தனையையும் இம்மாவட்ட மலரில் சாதிக்க முடியவில்லை என்பதை நம்பிக்கொள்ளும் அதே சமயம், கூடியவரை வளர்ந்து வரும் ஒரு புதிய மாவட்டத்தின் ஆக்ம உணர்வைத் தொட்டுக் காட்டுவதில் நாம் ஓரளவு வெற்றி பெற்றுள்ளோம் என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கின்றது.

இப்பணியை ஆரம்பிக்கும்போது மிகமிகச் சிரமமாகவே இருந்தது. சூழ்நிலை அப்படி. இருந்தும் நண்பர்களின் ஒத்துழைப்பு நமக்கு உறுதுண்ணாகவே அமைந்தது.

நிலைமை நமக்குச் சாதகமாக இருந்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இம் மாவட்ட மலரை வெளிக் கொணர்ந்திருக்கலாம் என இப்போது யோசிக்கும் வேளையில் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அம் மாவட்ட மக்கள் நெருப்பாற்றில் எதிர் நீச்சல் போடும் இவ்வேளையில் அவர்களது புத்திரர்களின் படைப்பாக்கச் சக்தியை அதே கோலத்தில் வெளியிடுவதே சரியான நிலை என்ற முடிவுக்கு வந்தோம்.

—ஆசிரியர்

இம்மாதம் 10-ந் திங்கி மத்தான் ஆரம்பம்

ரெலி குளோப் !

அதி நல்ல தனியியக்க மின்

ரெலிபோன் சாதனங்களை
யாழ், பெருமக்கள் பெற்றிட

முதன் முதலாக

விற்பனை வசதியை வழங்கியும்

உங்கள்

ரெலெக்ஷஸ் ரெலிபோன் அமைப்புகளை

அங்கமெதுவுமறை அமைதியான சூழலில்

தாமதமின்றிப் பெற்றுத் தந்தும்

சிறந்த சேவையை ஆரம்பிக்கின்றது.

யாழ். ஸ்ராண்லி விதி ஆர்.ஜி. கட்டிடத்தில்

ரெலி குளோப்

ரெலி குளோப் 25088

(ஆறு தொடர்புகள்)

பாதுகாப்பு வலையம்

தமிழ் மக்களின் கழுத்தின் மீது

போடப்பட்ட சுருக்கு வளையம்

வேறெந்தக் காலத்தையும் விட இன்று தமிழ் மக்கள் பயப் பிராந்தியிடனும். மரண பீதியிடனும் சொல்லொன்றே கவலையிடனும் தினசரி வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இராணுவ முகாம்களைச் சுற்றிப் போடப்பட்டிருக்கும் ஆயிரம் மீற்றர் தூரப் பாதுகாப்பு வலையம் சம்பந்தமாகப் பிரதான பீரதேசங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பொது மக்கள் மடிக்குள் அனுகுண்டைக் கட்டி வைத்துக் கொண்டு நடமாடும் நிலையில் பீதியுற்று வாழ்கின்றனர்.

யாழ். கோட்டையைச் சுற்றிப் போடப்பட்டிருக்கும் வலையம் மிக மிக அபாயகரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தி விடுமோ என இப் பட்டினத்தில் வாழும் பொதுசனங்கள் அஞ்சி அஞ்சி நடுங்கு கின்றனர். யாழ் குடாநாட்டின் இதய மையமே யாழ்ப்பாளன் நகரம்தான். இங்குதான் பிரதானமான சுகல பொது ஸ்தாபனங்களும், கல்விக் கூடங்களும், பொதுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களும், போக்கு வரத்து நிலையங்களும் நிலை கொண்டுள்ளன.

— எந்த நிமிஷம் என்ன நடக்குமோ? தெரியாத அவல நிலை ஒருவகையில் சொல்லப் போன்ற தமிழ் மக்களில் மிகப் பெரும்பான்மையோர் பண்யக் கைதிகளாகவே வைக்கப்பட்டுள்ளார்களோ எனச் சந்தேகிக்க வேண்டியுள்ளது.

இந்த உத்தரவால் தமிழ்ப் பொது மக்கள் மனசிற்குள்ளேயே வெம்பி வெதும்பி நிலைகுலைந்துள்ளனர். சாவு காலடியில் என்ற நிலையில் நடமாடித் திரிகின்றனர்.

மக்களின் வெளி உணர்வுகள் மாத்திரமல்ல, அவர்களது அத்தரங்க மன நிலை கட்ட ரொம்பப் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது.

அரசாங்கம் சும்மா சாட்டுச் சொல்லிச் சொல்லி இந்த அபாய விளையாட்டிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

மக்களின் கருத்து யிக்க துலாம்பரமாகக் கடந்த வாரம் தெரிந்துபோய் விட்டது. தொழிற் சங்கக் கூட்டுக் குழுவின் தலைமையில் வரலாறு கானாத ஊர்வலத்தில் இந்த உண்மை நிருபிக்கப்பட்டு விட்டது.

தமிழர்களின் ஜனநாயகப் போராட்ட வரலாற்றில் உழைக்கும் மக்கள் திரண்டெழுந்து வீதிக்கு வந்து ஊர்வலம் நடத்தி, 'வரலாறு கண்டறியாத மாபெரும் உரிமைப் போர் ஊர்வலம்' என சகல வெகுசனத் தொடர்புச் சாதனங்களாலும் வியந்து பாராட்டப்பட்ட ஓர் ஊர்வலம் இதுவாகும்.

சகல மக்கள் பிரதிநிதிகளும் ஸ்தாபனங்களும் வெகுசன இயக்கங்களும் இந்த ஊர்வலத்தில் கலந்து கொண்டு கோரிக்கை விடுத்து ஏதோ 'தமாஷ்' நிகழ்ச்சியல்ல. மக்களின் இதயக்குரல் இது. மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் நக்கப்படும்போது உழைக்கும் மக்கள் பெரும்படை அதைச் சும்மா பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும் பார்வையாளர் அல்ல, பங்கேற்றுக் கணத்தில் குதித்து நீதி கேட்கும் நியாயப்படை என்பதை இத் தரணிக்கே அன்று ஊர்வலம் நடத்திய உழைக்கும் வர்க்கம் நிருபித்துக் காட்டியதுடன், தனது வர்க்க சக்தியையும் வெகு துலாம்பரமாக நிருபித்துக் காட்டி விட்டது.

எங்கு திரும்பினாலும் மனிச்த தலைகள்..... மனித இதயங்கள் மனுக்குலக கோரிக்கைகள்.....

— வாழ்வதற்காக நியாயம் கேட்கும் கரங்கள்.....

அலட்சியம் செய்யப்பட முடியாத இவர்களின் கோரிக்கைகள் மனித நீதியை. அடிப்படை மனுக்குல உரிமையை, உயிர் வாழும் உத்தரவாதத்தை வேண்டி நின்றன.

தாங்கள் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணில் உயிர் வாழு, கல்வி பயில், கடமைகள் புரிய, வேலைக்குப் போய்வர, மனவிய மக்களுடன் சந்தோஷமாயிருக்க, நண்பர்களையும் அயலவர்களையும் நேசிக்க தமது முதாதையர்களின் ஞாபகர்த்தமாக கிருத்தியங்கள் செய்ய, தாம் விரும்பும் ஆன்மீக மதங்களை வழிபட, பொழுது போக்கான சம்பவங்களைப் பார்த்துக் களித்துச் சிரித்திட, தமது தாய்மொழி யில் கருமங்களை ஆற்றிட, இன்னும் தினசரி மனித வாழ்க்கைக்கு என்னென்ன தேவையோ அவற்றைச் செய்திட. மொத்தமாகச் சொன்னால் இந்த மன்னில் நாமும் மற்றவர்களைப் போல, சகல சுதந்திரங்களையும் அனுபவித்துச் சுகித்திட வேண்டுமென்ற பேரார் வத்தினால் — அடிப்படையான உரிமையை மனதில் கொண்டே அத்தனை மக்களும் அணிதிரண்டு இயக்கம் நடத்தி ஊர்வலம் சென்று தமது தார்மீக எதிர்ப்பையும் கண்டனங்களையும் தெரிவித்தனர்.

மக்களின் இந்த ஜனநாயக குரலைச் செவிமடுத்து அரசாங்கம் வலையுத்தை வாபஸ் வாங்குவதுடன் அவர்களின் நேர்மையான கோரிக்கைகளையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ள கின்றேம்

யாசிக்காதே

பண்ணுமத்துக் கவிராயர்

காதலி — மீண்டும்
என்னிடத்து நீ
அந்தக் காதலை
யாசிக்காதே.

அந்தநாள் வாழ்வை
அரும்பரிசாய் நான்
நிலைத்த துண்டு — நீ
வாழ்ந்ததனுலே,

காலத்தின் வேதனை
வருந்திய தில்லை
காதலி நீ யென்
வேதனை யானுய்
மண்ணின் வசந்த
நாடகள் மாசரு
வண்ணம் காத்தது
உன் சௌந் தர்யம்
சுட்டு முந்தன்
சுடர் விழிகள்
மட்டும் தாங்கிய
தென் பிரபஞ்சம்
வென்றுளை நானும்
அடைந்திருப்பின்
விதியென் காலடி
வீழ்ந்திருக்கும்

— இதுவன்று உண்மை
இது வெறும் மனோரதம்.

அன்புக் காதலை
விடவும் வேறு
வேதனை யறியும்
எங்கள் உலகம்
இதமாம் தழுவலை
விடவும் வேறு
இன்ப மறியும்
எங்கள் உலகம்
எண்ணி லடங் கா
சகாப்தங் களதன்
இருண்ட சாயம்
இழை யிழை களாய்ப்
பட்டிழை, பொன்னிழை
யிட்டுப் பின்னிய
காட்டு மிராண்டிக்
குரூ வெறித்தனம்
இரத்தக் கரை படிந்
திறுகி யுறைந்து

நரவுடல் வீதியில்
சந்தையில் விலைபடல்,
ஓவாப் பினிடைனும்
கிடாரங்க ஸிருந்து
ஊழல் வடியும்
சீழ்ப்புண் மண்டி
வெளிப் பட்டுக் கிளம்பும்
சதைப் பிண்டங்கள்

— காட்சிகள் இவையென்
கண்களில் தங்கின
காட்சிகள் கண்களை
விட்டக வாதன்.

உன்னியிப் பார்வைகள்
இன்னும் பரவசம்
ஊட்டுவென தான்
ஆயினும் — என்றால்

இமை மூடி விரட்டல்
இயலா இக்காட்சிகள்.

காதலி — மீண்டும்
என்னிடத்து நீ
அந்தக் காதலை
யாசிக்காதே.

மூலம் : ஃபைம் அஹமத் ஃபைஸ்,
~~~~~

வெளியீட்டு விழா

யாழ் இலக்கிய வட்டமும்,
சமநாடு நிறவனமும் இணைந்து
நடாத்திய இரசிகமணி கனக
செந்திநாதன் ஞாபகார்த்த
குறு நாவல் போட்டியில் முதற்
பரிசு பெற்ற நாவல்களுள்
ஒன்றுள் நெல்லை க பேரனின்
'விமாங்கள் மீண்டும் வரும்'
வெளியீட்டு விழா சமீபத்தில்
நெல்வியடியில் வெகு கோலாகல
மாக நடைபெற்றது.

இலக்கிய அன்பர்கள், அபிமானிகள். எழுத்தாளர்கள் இவ்விழாவில் கலந்து விழாவைச் சிறப்பித்தனர்.

விலாசம் மாறிப்போன

கடிதங்கள் . . .

மலைநாடு
எழில் கொஞ்சம்
இனிய பூமி
இந்தக் தேசத்தின்
பசிக்கு
வருமான மீன்களை
வாரித் தரும்
தேயிலைக் கடல்.

அங்கே
உழைப்பு மந்திரத்தை
தினம் உச்சரிக்கும்
பாட்டாளி பக்தர்கள்,
தங்களின்
வாக்குகளை பிரயோகித்து
நோக்கங்களை எடுத் தியம்பிட
போக்கற்று
ஒற்றைத் தென்னையின்
சீழ் நிழலுக்காக
ஒதுங்கியவர்கள்.

கண்களில்
கல்வியின்மை யெனும்
கறுப்புத் துணி
கட்டப்பட்டுள்ளதால்
அவர்கள்
'விடவே' இல்லாத
வேதனை இரவுகளில்
விலாசம் மாறிப்போன
கடிதங்கள் மாதிரி
அவதிப் படுகிறார்கள்.
கடின உழைப்போடு
கவலைக் கடலில் மூழ்கி
சந்தோஸ் முத்தெடுக்க
முனைகளின்றார்கள்.
அங்கே கருணைக் கதிரவன்
உதயமானால்
உரிமை வெளிச்சம் பரவும்.
—கலா விஸ்வநாதன்.

கலை சோவியத் புத்தகங்களும் இங்கே கிடைக்கும்

உலைப் புகழ் பெற்ற ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் நாவல்,
சிறுகதைகள், உயர் வகுப்பு மாணவர்களுக்கு தேவையான
விற்குான, தொழில் நுட்ப நால்கள், மற்றும் நவீன
வாழ்வுக்குத் தேவையான கலை புத்தகங்களும்
இங்கே பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

மக்கள் பிரசுராலயம் லிமிட் புத்தகசாலை

40, சிவன் கோயில் வடக்கு வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

124, குமாரச் சுத்தினம் ரூட், கொழும்பு-2.

ஞாபகார்த்த நினைவாக

அ. ந. க. சில நினைவுகள்

— அந்தனி ஜீவா

முற்போக்கு இலக்கியத்தின் முன்னேடுகளில் ஒரு வரா வை
அ. ந. கந்தசாமி நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து பதினேழு ஆண்டுகளாகி
விட்டன.

மறுமலர்ச்சிக் காலகட்டத்தில் மலர்ந்த அந்த மாபெரும்
படைப்பாளியைப் பற்றிய நினைவுகள் இன்றும் நம் நெஞ்சில்
பக்கமையாக இருக்கின்றன.

எனது எழுத்துவக ஆரம்ப நாட்களில் எனக்கு அறிமுகமான
இரு படைப்பாளிகளில் ஒருவர் அ. ந. க. மற்றவர் தான்தோன்றி
கவிராயரான சில்லையூர் செல்வராசன்.

அ. ந. க. உயிருடனிருக்கும் பொழுதே அவரைப் பற்றிய
அட்டைப்படக் கட்டுரையை 'முதன் முதலில் சந்தித்தேன்' என்று
மல்லிலைகயில் எழுதியிருந்தேன்.

அ. ந. க. சகவீனமாக வந்துள்ளார். அவரை அடிக்கடி போய்
பார்த்து வந்தேன். அப்பொழுது நான் இடதுசாரித் தொழிற்
சங்கம் ஒன்றில் முழுநேர ஊழியருக்கப் பண்யாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். ஒருநாள் அ. ந. க. வைப் பார்த்த பொழுது
அவர் பெரியாள்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல்
கிட்டியது. நானும், அ. ந. கவின் தெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவரான இளைஞர்செழியனும் ஆஸ்பத்திரிக்கு விரைந்தோம்.

என்னைக் கண்டதும் அ. ந. கவின் கண்களில் புதிய ஒளி. அரு
கில் அழைக்கிறார். தன் பக்கத்தில் வைத்திருந்த தனது அட்டைப்
படம் பிரசிக்கப்பட்ட மல்லிகை இதழைக் காட்டுகிறார்.

'உயிருடன் இருக்கும் பொழுதே என்னைக் கெளரவித்து விட்டார்கள் இந்நாட்டுப் படைப்பாளிகள். நான் இறந்தாலும் என்னை
மறக்கமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது'
என் ஒரு சூழ்நிலையைப் போலக் கூறுகிறார்.

ஜனவரி மல்லிகை இதழில் அட்டைப்படம். பெப்ரவரி மாதம்
(11- - 6⁹) அ. ந. க. அமரராகிவிட்டார். அவர் இருக்கும் பொழு
தும், இறந்த பின்னரும் படைப்பாளிகள் அ. ந. க. விற்குாய்
கெளரவுத்தைச் செய்தார்கள்.

முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனையுடன் தன் படைப்புக்களை
படைத்த அ. ந. க. வளரும் தலைமுறைக்கு எப்பொழுதும் வழி
காட்டியாகவே இருந்துள்ளார். அவருடைய சிறுகதைகள், கவி
தைகள், மொழியெயர்ப்புகள், 'மனக் கண்' நாவலை அச் சில
வெளியிட்டு அவரது ஆளுமையை நிலை நாட்ட நாம் முன்வர
வேண்டும்.

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி

ஜஸ் கிறீம் வகைகள்

ஜஸ் சோக் ஜஸ் ஜோலி

சொக்லட் கிறிப்ஸ் ஸ்ரோபறி கிறீம்

குளிர்பான் வகைகள், சிற்றுண்டி வகைகள்
மற்றும்

பிறந்த தினம், திருமணம்
களியாட்ட வைபவங்களுக்கான

கேக் வடக்கை

அறித்த நேரத்தில் ஓடர் செய்து பெற்றுக்கொள்ள
யாழ் நகரில் சிறந்த இடம்

கலைத்து மகிழுங்கள் கல்யாணி ஸ்பெஷல் ஜஸ் கிறீம்

24077

காவ்யாணி கிறீம் ஹவுஸ்

73, கல்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

சுந்தர ராமசாமியின் கருத்துக்கள்

ஒவ்வொரு தலையாய் தலைவர்கள் அனேவருக்கும் வாழ்க்கையைப் பற்றித்தான் கவலை தத்துவத்தைப் பற்றி அவர் ஆகவே வாழ் வுக்கும் தக்குவத்துக்குமான். போதனைக்கும் நடைமுறைக்குமான் சொல்லுக்கும் செயலுக்குமான் தோற்றுத்திற்கும் சாரததிற்குமான் முரண்பாடுகள் இவர்களை உறுத்துகின்றன. இந்தச் சுறுத்துவதும் வெதனையும் ஏற்பட்டபோது வாழ்வின் மெய்யான தளத்தில் தனது இருப்பை ஸ்தாபித்துக் கொண்டார் புதுமைப்பித்தன. இந்தத் தளத்தில் நின்றுதான் அவர் ஈடு தில் பேசுகிறார். செல்லிர்துப் போன் இந்தச் சமூகம் அதன் சாஸ்திரங்களிலும், அவத்தங்களிலும், நீதிகளிலும் நின்று போலிப் பெருமைகள் கொண்டிருக்கும் நினைவில் வாழ்வின் ஸ்திதியில் சுராசரி மனிதன் நிமுலப்பட்டுப் போனதை புதுமைப்பித்தன் கூறுகிறார்: “அவர்களுக்கும் நீக்கமறக்கண்டது பொய், போலித் தளங்கள், வேஷங்கள், முக முடிகள், இரவல் விசிறி மடிப்புக்கள். இவருடைய கலைப் பார்வை அவற்றைக் கிழித்தது. இந்தக் கிறிப்பில் பிறந்தன தலையாய் சிறுகள்தன். இதுதான் அவருடைய படைப்பு.”

கல்கி ஒரு தாந்திய வாதி, தான் வாழ்ந்த காலத்தில் செல் வாக்கு மிகுந்த ஒரு அரசியல் சந்தியாக, இவர் திரும்புந்தார். இவருக்கு முன் வந்த சீர்திருத்தக்காரர்களைப் போலவே சமூக ஊனம் களை தனது எழுத்துக்களுக்கு கருப்பொருளாகக் கொண்டார். ராஜாஜி நடத்திய ‘விமோசன’ த்தில், இவர் எழுதிய கதைகள் கிழரது சமூக அக்கறைகளை துவக்கமாகக் காட்டுகின்றன. இவரது இக்காலத்தியக் கதைகள் ஒரு இளைஞருக்குரிய லட்சிய வேதனையும் காட்டுகின்றன. கதைகள் மூலம் காந்தியச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களான மதுவிலக்கு, ஜாதி எதிர்ப்பு, மூடப், பழக்கமுறைகள் ஆகிய வேண்டியதின் அவசியம் ஆகியவற்றை வற்புறுத்திக் கொண்டு போகிறார். இந்த நாட்களில் கல்கியின் முத்தியமான நோக்கம் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை மக்களிடம் எடுத்துச் சொல்வது. இதற்கு அவர் கையாண்டு பாய்வுகள் என்ன? நம் வாசகர்கள் பூர்ண மரபில் வந்தவர்கள். கதையில் கவராசியமான சம்பவங்கள் எவ்விதச் சிக்குவுமின்றி நூன்றன் பின் ஒன்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. கவராசியமான கதையின் ஜீவன். கவராசியத்தின் அம்சங்கள் என்ன? வாசகர்கள் உணர்ச்சிவசப்படும் வகையில் கதையை சூரக்கக் கூறுவது. ஒதும் விஷயம் சிக்களின் நிலைமையான நிலையில் கதையை மூன்றாண்க வேண்டும். இரிப்பாராத் திலையில் கதையை வளர்த்திக் கொண்டு போகவேண்டும். சில முக்கியமான கதை நிமுக்களையோ தகவல் கண்போ மறைத்து வைத்துக் கொண்டு அதை அறியத் தமிழ்க்கும்

வாசகர்களின் ஆவலைத் துண்டிக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இன் நூம் இவை போன்ற எண்ணெற்ற யுக்திகள் உள்ளது. இலக்கியத் தளத்தில் கேவலமாகக் கருதப்படுவை இந்த யுக்திகள். வாழ்வின் மீது ஆத்மார்த்தமற்ற உறவு கொண்டிருப்பதையே இந்தத் தந்தி ரங்கன் கூட்டுகின்றன. கேள்க்கையை நோக்கமாகக் கொண்ட எழுத்தாளன் பின்பற்றும் சகல தந்திரங்களையும் கல்கியும் கையாண்டார். இவருக்கு இருந்த லட்சிய கேள்க்கு அப்போது அவருக்கிருந்த முனைப்பின் காரணமாகவும், முக்திகள் சம்ரூப பின்னெலுங்கிக் கருத்துக்களைக் கார்ந்த கைதை வடிவமீ இவருடைய ஆரம்ப முயற்சிகள் முக்கியத் துவம் பெற்றிருந்தன. கல்கியின் பிற்காலக் கைதைகளில் அவரது சீர்திருத்த வேகம் தனிந்து, சுவாரஸ்ய யுக்திகள் மேலோங்கிச் சென்றன. நாவல் கருக்கங்கள் எனக் கருதத்தக்க கைதை வடிவங்களைப் பிற்காலத்தில் இவர் அறிந்தார். இவற்றில் எதுவும் சிறுக்கையின் அமைத்தையைக் காட்டவில்லை.

சிறுக்கையின் மிக அடிப்படையான பண்பு கருங்கக் கூறுதல், மிகக் குறைவாகக் கூறி வாசகர்கள் உள்ளத்தில் அதிக அனுபவங்களை ஏற்படுத்தும் பண்பு. மேலான கவிஞரையிலிருந்து படைப்பாளி பெற்றுக் கொண்ட ஒரு பண்பு. கல்கியை இந்தப் பண்புக்கு நேர எதிராகச் செயல்பட்டவர் என்று கொல்லலாம். கைதையைச் சிறிது சிறிதாக தேக்கரண்டியில் எடுத்து சுவாரஸ்யங்கள், மூடு முத்திரங்கள், விளக்கங்கள், வியாக்கியாங்கள் ஆகிய இனிப்புக்களையும் சேர்த்து கைதையைப் புகட்டுகிறார். கல்கி தோற்றுவித்த இந்தப் பண்பு ஜனரஞ்சக எழுத்தின் அடிப்படையாக இன்று தமிழில் உறுதிப்பட்டு விட்டது. கல்கியின் பின்னும் தமிழில் தோன்றிய பல எழுத்தாளர்களும் தேக்கரண்டிகளையும் இனிப்புக்களையும் பயன்படுத்தியவர்களே. இந்த எழுத்தாளர்கள் வரிசையில் வந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் அலைன், நா. பார்த்தசாராதி போன்றோர். ஜனரஞ்சக உலகத்தில் வெற்றிகரமாகத் தொழில் புரிந்தவர்களின் பெயர்கள் ஒரு நீண்ட பட்டியலைச் சார்ந்தவை. இங்கு நாம் இந்த உலகத்தை இனங்கண்டு கொள்வதே முக்கியம். பெயர்களை அல்ல, கல்கியின் மீது நாம் என்ன விமர்சனத்தை வைக்கி தேவோ அதே விமர்சனத்தைத்தான் நாம் இவர்கள் மீது வைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. ஒரு முக்கியமான வித்தியாசத்தோடு எழுத்தில் பாதுணர்ச்சியைத் தொண்டுவது கல்கி ஏற்றுக்கொண்டிருந்த தர்மத்திற்கு விரோதமாக இருந்தது. அவருடைய வாரிக்கள் என்று தமிழில் வந்தவர்கள் பாலுணர்ச்சியைத் தொண்டுவதே தங்களுடைய முக்கியமான தொழிலாகக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

பெரும்பான்மை மக்களிடம் தமிழை எடுத்துச் சென்றதற்காக கல்கியைப் பலரும் பாராட்டுகிறார்கள். நாமும் பாராட்டலாம். கல்கி சுவாரஸ்யமான கைதைகளைத் தமிழ் மக்களிடம் எடுத்துச் சென்றார்; அதையும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் தமிழ்ச் சிறுக்கையைக் கல்கி பெருவாரியான மக்களிடம் எடுத்துச் சென்றார் என்று கறினார் அது சரியான கருத்தல்ல.

எந்தக் கலை உருவரும் பெருவாரியான மக்களைச் சென்றடைவது வாவேற்கத்தக்கது. இலக்கியத்தையும் கலையையும் அணைவரும் அனுபவிக்கும் காலம் — அல்லது குறைந்தபட்சம் பெரும்பாலோர்

அனுபவிக்கும் காலம் — ஒரு தேசத்தின், ஒரு மொழியின் பொற்காலமை இருக்க முடியும் ஏற்காலவே மக்களிடம் பரவியிருந்த கைதை மரபின் தொடர்ச்சியான ஒன்றைத்தான் கல்கி அவர்களிடம் எடுத்துச் சென்றார். தான் வாழ்ந்த காலத்து வசனத்தையும் அந்தக் காலத்திற்குரிய சம்பவங்களையும் பயண்படுத்தி வாசகர்களின் கைதை மரபை அவர்களுக்கு நினைவுட்டினார் என்று சொல்வாரம்.

கல்கியின் சிறுக்கைதைகள் என பல தொழிலிகள் வந்துள்ளன. ‘அமர வாழ்வு’, ‘சாரதையின் தந்திரம்’, ‘வணை பவானி’, ‘கணையாழியின் கணவு’ மற்றும் ‘ஒற்றை ரோஜா’, ‘மாடத் தேவன் கணை’ முதலியன.

ஒரு இலக்கிய ஆசிரியின் பணியை அடிப்படையில் இரண்டாகப் பரிச்கலாம். (1) தனது அனுபவங்கள் சார்ந்த அனுபவங்களின் மையத்தை ஸபரிக்கும் பார்வையை வாசகர்களுக்கு அளிப்பது. இப்பார்வை வாசகர்களைப் பாதித்து அவர்களுக்கும் வாழ்க்கைக்குமான உறவு நிலையில் ஒரு பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றது. கலை சமூகத்தைப் பாதிப்பது இந்த விதமாகத்தான்; இங்கு கலை மூடைய ஆளுமையே சமூகத்தைப் பாதிக்கிறது. சமூகத்தின் பொதுக் குணம் கலைஞரிடம் பிரதிபலித்து மீண்டும் அது சமூகத்தை நோக்கி வருவது என்பது இங்கு இல்லை. (2) மற்றொரு மானுபாவம் வாசகர்களின் பலவினங்களைக் கணக்கில் எடுத்துச் சொன்னுடைய இலக்கியத் தொழில் செய்வது. அவனுடைய கலைகளையும், அபிலாலைகளையும், கஷ்டங்களையும் தனது கைதை உலகில் நிகழ்த்திக் காட்டி அவர்களைப் போதையில் ஆழ்த்துவது. இந்த இரண்டு வழிகளில் இரண்டாவது வழியைத்தான் கல்கி கையாண்டார்.

கல்கியின் பலவினங்கள் ராஜாஜீயிடம் இல்லை. அவர் மேலான சிறுக்கை எழுத்தாளராக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் ஆத்மார்த்தமான சிறுக்கை எழுத்தாளர். கல்கியின் ஆரம்பகாலக் கைதைகளுடன் ராஜாஜீயின் கைதைகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம். கல்கியைப் போவலவே ராஜாஜீயும் ஜாதி ஒழிப்பு, மது விலக்கு, போன்ற சீர்திருத்தங்களையே வற்புறுத்துகிறார். ஆனால் அவருடைய கைதைகளை யுக்திகள் ஏதும் இல்லை. நெந்திரங்கள் இல்லை. விமர்சனரிதியாகப் பார்க்கும்போது கல்கியை விடவும் பாராட்டத்தக்க சிறுக்கைகள் எழுதியவர் ராஜாஜீ என்ற முடிவுக்குத்தான் நாம் வரவேண்டியிருக்கும்.

கல்கியின் நடை பெரிதாகப் புகழ்ப்படுகிறது. டி. கே. சி., உ. வே. சாமிநாத ஜூயர் போன்றோர்களும் கல்கியை அவருடைய நடைக்காகப் புகழ்ந்து கறியுள்ளார்கள், மக்களிடம் கருத்துக்களை எடுத்துச் செல்ல ஏற்ற நடையைக் கல்கி உருவாக்கினார். அவர் நடை மூலம் தமிழில் பல்லாயிரகணக்கான வாசகர்கள் ஏற்பட்டனர் என்பதும் உண்மைதான். அவருடைய பத்திரிகைத் தர்மத் துக்கு இந்த நடை ஏற்ற நடை ஏற்றதுதான். தமிழில் மறுமலர்க்கி யுக்தத்தில் இந்த நடை ஆற்றிய பங்கு பெரிது. ஆனால் கருத்துக்களை புரிய வைக்க அமைத்துக் கொள்ளும் நடை ஒன்று; அனுபவங்களை உணர்ந்த ஏற்ற நடை மற்றும் சென்றடையது போன்ற ஒற்றைப் பரிமான நடையால் அனுபவங்களை பரிவர்த்தனை செய்ய முடியாது. அனுபவங்களைப் பரிவர்த்தனை செய்ய அது கூடுமென்று

திருத்தி வீதியிலை தமிழர்கள் மாற்றிமல் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்பதை அவர்களிடமிருந்து போல்வை கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்ற திருத்தம் கூறுதலே ஆபத்தை தடுத்து விடுவதன் தேவையைப்படுத்துகின்றன: அதுபல்லங்களைக் காட்டி ஆசாரியமாக மாற்ற விருத்த அற்றவை தேவையைப்படுத்திறது:

அறை ரூமிறுவதுக் காலமாக இந்தப் படிப்பால் உணவே
நின்றுமாலில்தான் இந்த அன சமூகம் விழிப்பு நிலையை முற்றுக்
இழந்து ஏதும் கடினமான பொருளை ஜீரணிக்கச் சக்தி அறநிதாகி
தோய்ந்து விட்டது. இந்தப் பரம்பரையில் சுதாங்கப்பட்ட வாச
அளிகள் இன்றும் அவர்களின்டையும் பல்வீனங்களைச் சர்வநிதி கணவு
கூறுகிறது ராஜாவும் ஆவாசகர்களுக்கும், அசட்டு உணர்ச்சிகளுக்கும்.
கற்பிக்கிய விரம விரும்பும் முனிப்பாவத்திற்கும், யதார்த்தத்தை
நூல் நின்று பார்க்கித் தூம்பற்ற பல்வனங்களுக்கும் இரையாகி
வாரிஸியது தீவிள்ளது தின்று கொண்டு ரதத் சேஷன் கண்ட
நோயாளிக்கோல் வாழ்ந்து கெரண்டிருக்கிறார்கள். இந்தப் போக
தேவைப் பூனைத் தீவிள்ளன போகக்கு என்று அன்றி வருவித்தார்
து. பார்த்து சோபாவன். சிக்கல்லீரை வெளு லேசாக ஒதுக்கிவிட்டு
முதிம் கொண்டு தையும் வாழ்க்கையின் செள்கரியமான அப்சங்க்களை
மூடுகப்படுத்திக் கித்தரிப்பதும் மக்குத்தான் சேவைகளைக் கண்டு கண்
ஆடிக் கொண்டு விடுவது தார்ன் ஆவந்தாவிகடன் மனப்பான்மையின்
நோயாக கண்ணிடுகிறது மனப்பான்மையின் முதன்மையான எழுத்தா

நான் என்றார்க்கு பாராட்டுகோபாவன் என்க மதிப்பிடு மிகவும் பழக்க இருக்கிறது.

காந்திய யுகத்தில் தோற்றிய தமிழகப் பத்திரிகைகள் அரசியல் கூடுப் பற்றி மட்டும் அக்கறை 'கொள்ளுமீல்' கலோகரிக் குழுமத்துடன் பிரச்சனைகளிலும் அக்கறை கெள்ளடின் பாக்டரி வர்த்தராஜாவுக்கு நாயக்கவன் 'தமிழ்நாடு', எஸ். என். பிரச்சனைகள் ஆணைத் திட்டத்தின் 'ஹனுமான்', 'ஆநந்த போதினி', 'கதேசமித்திராஜ்' மற்றும் மகன், 'பாரத தே', 'பாரத மணி', திரு. வி. க. வின் 'தூதுக்குத்தனி', 'நவசக்தி' மற்றும் எஸ். ஜெயக்கலைக்குத்தினி 'காந்தி', கைஞ்சு கடேள்களின் 'சுதந்திரத்தைப் பூர்ணமாக அப்பனாவினை சீவிவாகையின் உடனவிலக்கூடி' போன்ற பல யதிதிரிகைகள் தீருவாண்புரம் திட்டத்தில் தீர்க்கப்பட்டது திட்டத்தில் தான் தமிழ்ச் சிறுகல்தெயும் ஸ்ரூத் தெரப்புமிகு கூடும் எஸ். ஜெயக்கலைக்குத்துடன் எம். சிவராமச்சா, வு. ரா. போன்ற பெறுந்தலைகள் ஒன்றுக்கூடினைப்படியாக இருக்கின்ற கொண்டிருந்த வழியிடத்தால் கூவரப்பட்டி இருக்கும்படியும் வழக்கிடப்படும் அதே முறையும் இலக்கியப் பண்டிகையிலும் ஆர்வமிழைகளுக்கு இருக்கும்படியும் இருக்குமானாலும் இணைந்து கொண்டார், பின்னால் ராஜாவுமிருபா, துந்து ராஜாவும் (இட்டு), கு.ப. ராஜாகோவையாகவேந, பிச்சூந்து திட்டப்பாற்ற யவுள்ளுத்தானார்களும் இவ்வகையினாலும் இருக்கும்படிகள்

புதுவையிடத்தனும், குடும்பங்களில் அக்கறை கொண்டார்கள். அரசியல், தத்துவம் இலக்கியம், கலைகள் ஆகியவற்றை அவர்கள் அலுத்துவினால் தான் கொட்டிருந்தார்கள். வாழ்வில் பெற்ற அனுபவங்களைத் தான் முயற்சி மூலம் விசாலப்படுத்திக் கொண்டு அவற்றைச் சிறந்த கலைப் படைப்புக்களை உருவாக்கப் பயன்படுத்தினார்கள். எனிலும் இவ்வகையில் கொண்டு பிரதான அக்கறை கலையாக இருந்தது. தக்கன் மேல்வரை கீலை மூலம் கோரன் சமூக விமர்சனத்திற்கு இவர்கள் முன் உள்ள மூலாளிகள். மனத்துக்காகவே புக்குக்காகவே இவர்களுடைய சமூகம் செய்து கொள்ளவில்லை. தங்கள் கலைப்படைப்புக்களுக்கிடையில் பழக்கப்பட வேண்டும் என்று அதை அவர்களுக்கு இருந்திருக்கவாது) அந்த ஆசை இருந்திருப்பின் அது இயற்கையானது.

ஆனால் அந்த ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொள்ள அவர்கள் வாசகர்களின் பலவீனங்களுக்குத் தீவி போடவில்லை. நிதர்சன வாழ்க்கையை கலைப் படைப்பாக மாற்றும் நோக்கத்தையே இரைச்சு இருவரும் கொண்டிருந்தனர். யதார்த்த வாழ்க்கை சார்ந்த பல விஷயங்களை எழுத்தின் பொருளாகக் கொள்வதைக் கொச்சையாகக் கருதப்பட்டு வந்த காலம் அது. இந்தத் தடைகளை அவர்கள் உடைத்தனர்.

கு. ப. ரா. ‘கலை கலைக்காக’ என்ற கோஷ்டியைச் சார்ந்தவர் என்று ஒரு சிலரால் தவறாக வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். இவரது கடைகளிலிருந்து நேர் ஜனுபவம் பெற்றவர்கள் இவ்வாறு கூறுவது சாத்தியமில்லை. தான் வாழ்ந்த காலத்தில் மனித பிரச்சினைகளை கு. ப. ரா. ஸின் எழுத்து பிரதிபவிக்கிறது. கு. ப. ராவின் ஆரம்பகாலக் கடைகள் சமூக தளத்திலும், பிற்காலக் கடைகள் ஆண்பெண் உறவுத் தளத்திலும் இயங்குகின்றன என்று பொதுவாகச் சொல்லலாம். 1931'விற்கும் 1944' வரையிலுமான பத்து வருடங்கள் கு. ப. ரா. தீவிரமாகச் செயல்பட்டார். இவரது படைப்புக்கள் புனர் ஜென்மம், கணகைப்பரமி காணுமலே காதல் ஆகிய சிறுகைத் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவரது காலத்திற்குப் பின் வாசகர் வட்டம் தொகுத்தளித்தன ‘சிறிது வெளிச்சு’ த் திலும் இவரது கடைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. ‘இலக்கியம் ஒரு நாளிகத்தின் மனப்போக்கு’ என்று இவர் கருதினார். இலக்கியம் தற்கால நிலையைக் காட்டும் கண்ணுடியாக இருப்பதுடன் அதன் மேல் நோக்கையும் கருத்தாக உடையது’ என்றார். அத்துடன், ‘தேசம் கூட்டமாகச் சென்று சமிரு பிடிக்க முனைகிறது. நானும் கூட்டத்தில் கலந்து நின்று வடத்தில் பிடிக்கிறேன்’ என்றும் இவர் கூறி உள்ளது இவரது சமூக அக்கறையைக் காட்டக்கூடியது.

கு. ப. ராவின் எழுத்துவகம் ஒரு யதார்த்த உலகம்தான், நடுத்தர மக்கள் வாழும் உலகம். பொதுவாக இந்த வர்க்கம் பொருளாதாரப் பிடிக்கள் கொண்டது. மேல்தட்டு மக்களுக்கு ஏற்ப வாழ வேண்டும் என்ற ஆசை ஒரு பக்கம். மறுபட்டு மக்களுக்கு பொருளாதார நிலையில் கீழ்மட்ட மக்களைவிடவும் தாழ்ந்த நிலை. இந்த இழுபறிக்குள் இந்த வர்க்கம் மாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. சமூக விமர்சனத்துக்கோ அல்லது கய ஜாதி பகிள்ளிப்புக்கோ பயந்து ஆசார அனுஷ்டானங்களை முழுமையாகப் பிழப்பற்றி சமூகத்தின் முன் நல்ல பிள்ளைகளாக வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இவர்களைப் பிடித்து ஆட்டிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த உலகத்திற்குள் நுழைந்து அவர்களது வாழ்க்கையை யதார்த்தமாகப் பார்க்கிறார். கு. ப. ரா. காதல் என்பதே இந்க வாழ்க்கையில் இல்லை, நிர்ப்பந்தமாகத் தினிக்கப்பட்ட திருமண வினங்கைப் போட்டுக் கொண்டு இளம் இதயங்கள் பரிதவிக்கின்றன. இளம் விதவைகள் இருள் குகைகளில் அமுக்கப்படுகின்றனர். சமூக மதிப்பீடுகள் பணம் என்னும் பேயாகி ஆட்டிக் குலைக்கப் படுகின்றன. உண்மையான கலைஞருக்கு சமூக அங்கீகாரம் இல்லை.

(தொடரும்)

கடலில் நடுவே

சில காலடிச் சுவடுகள்

‘தாமரைச்செல்வி’

பங்குவி மாத வெய்யில் உக்கிரமாய் இருந்தது. வயற்கரை வாய்க்காலகள் எல்லாம் பாளம் பாளமாய் வெடித்திருந்தன. பொங்கலுக்கும் மழையே பெய்யவில்லை.

அரிவி வெட்டிய வயக்களை உழுது விடவும் முடியவில்லை. வயல்கரைகள் காய்ந்து போயிருந்தது. முற்றத்து மன்னைல் மிதிக்கக் கூட முடியவில்லை.

தென்னை மரத்து அடிவளை வில் சாய்ந்து கொண்டு தகடுக்கும் வானத்தைப் பார்த்தான் ஆறு மு கம். ‘நாலு மணி ஆகுது. ஆன இன்னமும் தலை வெடிக்கிற வெய்யில்...’ என்று முனு முனு து து கொண்டு தோள் துண்டால் முகத்தை அழுத்தித் துடைத்துக் கொண்டான்.

சுற்றுடை வெறுமையுடன் பார்த்தான். முன்பென்றால் இந்த நேரம் சிறுபோகத்து வேலைகள் தொடங்கிவிடும். வரம்பு செதுக்கி மன அணுத்து புல்லு அரித்து அடுத்த விதைப்பை எதிர்நோக்க தயாராகி விடுவார்கள். இந்தக் தடவை ... சிறுபோகம் செய்ய முடியுமோ தெரி யாது.

‘நீளமாய் முச்சை இழுத்து விட்டுக் கொண்டான். ‘முதலா இருந்து. வருஷத்தில் ரெண்டு

வீயைப் போய்ப் பாரிக்க வேணும். சிறுபோகம் விதைக்கி றிங்களோ என்று கேட்கவேணும்’

‘ஆறுமுக்கணை’ படலைய திறந்து கொண்டு ரத்தினம் வந்தான்.

‘காலமை கிளிநெநாச்சிக்குப் போனான். அங்க் சிறுபோகம் கூட்டம் நடந்தது. இந்தப் பக்கம் இந்த முறை தண்ணீ இல்லையாம். ஒரு த்தரும் காணி செய்ய ஏலாது’

‘திக்கென்று ஆறுமுகத் துக்கு’

‘மூண்ணை, எல்லா வாய்க் கொலுக்கும் குடுக்க குளத் தில தண்ணீ காணுதாம். கொஞ்ச வாய்க்காலுக்குத்தான் குடுக்கி னம். அதெல்லாம் ரோட்டுக்கு அந்தப்பக்கம். இங்கையெல்லாம் இருத்தராலும் விதைக்க ஏலாதாம். இதைக் கேள்விப்பட்டு எங்கட பக்கத்துச் சண்கள் பதகளிச்சுப் போய் நிற்குதல்கள்’

ஆறுமுகம் ஒருதடவை சுற்றுலும் கண்ணுக்கெட்டிய தாரம் வரை பரந்து கிடக்கிற மன்னைப் பார்த்தான்.

‘முதலாளியின்ர காணியில் நாங்கள் கொட்டில் போட்டு இருந்து. வருஷத்தில் ரெண்டு

கம் அவர்களுக்கு நெஞ்சு நிறைய ஏற்பட்டது. வழக்கமாய் இந்தப் பக்க வயல்களுக்குப் புல்லு மருந் தடிக்கவும் பூச்சி மருந்தடிக்கவும் ஆறுமகமும் ரத்தினமுந்தான் போவது மழக்கம். அதற்குக்கூட முதலாளி கூப்பிடவின்லை. தாங்க முடியாமல் முதலாளியிடம் கேட்டுப் போனார்கள்.

வாசல் ஹாவில் முதலாளி யின் மகன்தான் டிரான்ஸில்ட ரில் கிளிக்கட் கொமண்டரி கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். இவர் எனக் கண்டதும் 'வயலில் மருந் தடிக்கினம் அப்பா அங்க போயிட்டார். நில்லுங்கோ வருவார்' என்றார்.

அவனிடமாவது விஷாத்தை சொல்லிக் கேட்போம் என்று வாய் திறக்க அவன் ரேடியோ வுடன் உள்ளே போய்விட்டான்.

'ஒபரிய பட்டப்படிப்புப் படிக்க உத்தியோகம் பார்த்து என்ன பிரேயாகனம். தகப்ப னிட்ட சொல்லி எங்கட பிரச்ச ஸீரைக் கவனிக்கக் கூடாதே. வருஷம் முழுதும் இவையளுக்கா கத்தானே உழைச்சனாக்கள், அலுத்துக் கொண்டவன் முதலா ளியின் காரைக் கண்டதும் மரியாதையாய் விலகி நின்றன்.

'என்ன ரெண்டு பேரும் வந் திருக்கிற்கூன்'

'முதலவளி! வயல்ல மருந் தடிநடக்குதாம். எங்களை மறந்து போனிங்களே. ஏதாவது வேலை தந்தால்தானே நாங்களும் உழைச்ச சிலிக்கலாம். சரியான கஸ்டமாக்கிடக்கு'

'இங்க பார் ஆறுமகம். உங்களை இந்தக் காணியில் குடி வைச்ச மாதிரி அந்தக் காணியிலையும் அவங்களை வைச்சிருக்கிறார்கள். அந்த வயல் வேலைகளைத் தாங்கள்தான் செய்ற வேணும் என்று அவங்கள் சொல்லுகிறார்கள். நிங்கள் வேற எங்கையா

வது போய் வேலை செய்யுகினோ வன்'

'எங்கை போறது. முழுக் கூலிச் சனமும் வேலை கிடைக்கா மல் அலையுதுகள், ஒரு இடத்தி வயும் வேலை இல்லை முதலாளி'

'அப்ப நான் என்ன செய் யிறது. இந்தான்கோ இருபது ரூபா ஆளுக்குப் பத்துப் பத்து எடுக்கோ, கணக்கில் எழுதி வைக்கிறன். பிறகு வேலை செய்து கழிக்கலாம்'

20 ரூபாவைக் கொடுத்து விட்டு அவர் விட்டுக்குள் போய் விட்டார். ஆறுமகம் வீரக்கி யோடு அந்தக் காசைப் பார்த்தான்.

'பார் ரத்தினம்: எட்டு மாதத்துக்கு முந்தியே முதலாளி அட்வான்ஸ் தாரூர். இந்தப் பத்து ரூபாவைக் கொண்டுபோய் என்னத்தைச் செய்யிறது.

'சரி, இதாவது தந்தாரே வா போவம். எங்குத் தெரிஞ்ச பெடியன் செல்லவும் என்று பூரக மோட்டையில் இருக்கிறோன். அவனிட்ட போய்க் கதைக்கப் பாப்பம் அங்கை ஏதாவது வேலை எடுக்கலாமோ என்று. வா போவும்.'

இருவரும் அங்கிருந்து பரந் தன் வரை நடந்தே வந்தார்கள். பரந்தன் சந்தியில் செல்வத்தை எதிர்பாராமல் சந்திக்க நேர்ந்தது. கைக்களில் வந்தவனை ரத்தினம் மறித்தான்.

'கடவுளே! வேலையோ..... இங்க உள்ள சணங்களே ஒடியாடித் திரியுதுகள். காணி கள் விதைச்சுத் துறைவதானே. எத்தினை பேருக்கொண்டு வேலை குடுக்கிறது. என் உங்கட முதலாளி இந்தப் பக்கம் செய்யிற வயல்ல உங்களுக்கு வேலை தரக்கூடாதே'

'அவர் என்ன செய்யிறது: இங்க அவற்ற காணியில் உள்ள

வைக்கும் வேலை வேணுந்தானே' ஆறுமகம் மெல்லிய குரவில் சொன்னான்.

'அதுசமி. ஆன அவற்ற காணியில் இருக்கிற கங்காணி ராமு வய வில் குடியிருக்காத தன்ற சொந்தக்காரரையும் தனக்குத் தெரிஞ்சவைகளையும் கூட்டவந்து வயல் வேலை செய்ய விடுகிறதானே. அந்த இடத்துக்கு நீங்கள் செய்யலாம் தானே'

இந்தப் புதிய செய்தியால் இருவரும் கொஞ்சம் அதிர்ந்து போய் நிமிர்த்தார்கள்.

மறுராஸ் காலையில் போய் முதலாளியிடம் கேட்டபோகு 'ராமுதான் அங்க கங்காணி. அவன்தான் பொறுப்பு. பாத்துக் கொள்ளுற்றும் அவன்தான். என்ன என்ன செய்ய ஏலும்' என்றார்.

'நீங்கள் இப்படிச் சொல்லக் கூடாது முதலாளி. உங்கட காணியில் நீங்களே வேலை தரேலை என்டால் நாங்கள் எங்க போறது'

'சரி சரி ... இனி புல்லுப் பிடுங்கும் நேரம் பார்ப்பம்'

அரை குறையாய் மனம் திருப்பிதிப்பட விட்டுக்குத் திரும் பினார்கள்.

ஆறுமகம் விட்டிருக்கு வந்த போது பார்வதி சொன்னான்: 'காலமை வண்டியில் கொண்டு முத்து வாரூரும். காட்டில் விறஞ்சு வெட்டி வர உங்களையும் வரக் கொண்ணான். என்ன போறிக்களோ....'

'போகாம் என்ன செய்யிறது. இருபது ரூபா எண்டாலும் தருவான். தன் உள்ளங்கைகளை ஒரு தடவை விரித்துப் பார்த்துக் கொண்டான். காய்த்துப் போயிருந்த கைகளைப் பற்பர

வெற்று தெய்துவிட்டுக் கொள்ளான்.

அடுத்து வந்த நாலு நாளும் காட்டிற்கு விறகு வெட்ட முத்து வுடன் போனான். இந்த நலு நாளும் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு நேரம் காப்பிட்டார்கள். மறுபடியும் எங்காவது வேலை கிடைக்குமா என்று அலைந்தான்.

விடைத்த காணிகளில் புல் பிடுங்கும் வேலைகள் ஆரம்பமாயின. முதலாளி தங்களைக் கூப்பிடுவார் என்று நான்கு நாட்கள் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். பிறகு மனம் தாளாமல் முதலாளியிடம் ஓடினார்கள்.

'உங்கட காணியில் அங்க இருக்கிற வேற ஆட்கள்தானே வேலை செய்யினம். அந்த இடத்துக்கு நாங்கள் வாறும் முதலாளி'

முதலாளி ஒரு நிமிஷம் அவர் களைப் பார்த்துவிட்டு. 'அங்க பக்கத்தில் இருக்கிற ஆட்கள் ..... ஒவ்வொரு நாளும் வந்து வேலை செய்யச் சுகம். நீங்கள் இங்கிருந்து எப்படி நேரத்துக்குப் போய் வாறுது. வேலைதான் கணங்கிப் போகும்' என்றார்.

'முந்தியெல்லாம் ஜம்பத் தெங்கீம் கட்டடையிலிருந்து தனங்களை டிரக்டரில் ஏத்தி இறக்கின்கள் வந்தானே? இப்பவும் எங்கள் டிரக்டரில் கூட்டிடப் போய்க் கூட்டிவரலாம். வேணு மெண்டால் கலியை ரொண்டுபா குறைச்சத் தாங்கோ'

'ஒரு பத்துப் பதினைக்கு பேருக்காக டிராக்டர் ஒட முடியுமே? உசல் கும்மா தாரூனே?' அவரது குரவில் குடு ஏறியது.

'சரி நீங்கள் டிரக்டரில் ஏத்த வேணும்; நாங்கள் நடந்தே வாறும்'

'உங்களோடு ஏபரிய கறைச்சல் கவித்துக் கொண்டே

உள்ளே திருமிக் அபிழா
என்றபடி அவரது மகன் ஆறு
நிலை.

‘ரேப்டுக்கு அங்கலைபோய்
ஓலை செய்ய எங்கலால முடியுது. அனா. இதுகளுக்கு அங்க
போய் வேலை செய்ய முடியாமல்
ஷட்கு. இந் அறியாயம். என்
நட்டை இதை வீடுங்கோ. நான்
பார்த்துக்கொள்ளுநன். நாளைக்கு
ஒரவ்வை நீங்கள் எல்ல முடிவுக்
வாங்கோ கேட்விக்குப் போகலாம்

அவனது வார்த்தைகள் ஒரு
வினாடி திகைப்பையும் மிகுங்குடி
நம்பிக்கையையும் தர அவர்கள்
உற்சாகமாய் கலைத்து பேர்கள்.
தந்தையும் மகனும் உள்ளே
யாதாடுவது கேட்டது

இட்டுக்கு வந்த பின்பும்
ஆறுமுகத்துக்கு ஒரே பரபரப்
சுரப் இருந்தது. பார்வதியையே
யாத்தான். வயிற்றுக்குள் குழந்தையுடன் அவள் பட்டினி கிடப்
யுதைக் காண நெஞ்சிச் செடித்து,
அவள் பல்லைக் கடித்துக்
கொண்டு அந்த ஏழ்மையை
ஏற்றுக் கொள்வதை உணர்த்தி
போது ஒரு கரல் அம்மாம்
போலிருந்தது. வேலை ஏதும்
நிகயதால் இந்த அவலம் இல்லை.
அகர வயிறுக்குக் கஞ்சி குடிக்க
வாம்.

மறுநாள் டிரஸ்டர் பெட்டிடக்
துன் அவர்கள் பதினாற்று பேர்
கள் ஏறிக்கொண்டன முதவாளி
யின் மகனே டிராக்டரை ஒடிக்
கொண்டு போகுன. அவனைத்
துப்பாய் நினைத்தோமே என்று
ஆறுமுகத்துக்கு நெஞ்சிச் நெகிழ்றி
நனு. என்ன இருந்தாலும் படிச்
ஞன் இல்லையா? தானிச்சல்
இருக்கும். எங்கட ஏழு மு
புரியும்.

வயலை நெஞ்சிச் நெஞ்சுக்க
ளி திடு திடு என்று அடித்து

கொண்டது: வயலுக்குன் பதி
கீர்த்து பேரளவில் புல்லுப் பிடுங்
கிக் கொண்டிருந்தார்கள். டிராக்டர்
போய் நின்றதீங்குவயலுக்குள் நின்ற நாமு கிறு விழு
வெஞ்சு வந்தான்.

நாங்கள் புல்லுப் புடுங்கீ
முடிப்பும் ஏன்டுதானே சொன்ன
ஙனை தம்பி. பிறகு ஏன் ஆட்சீ
கோக் கூட்டிட வந்தன்கள்

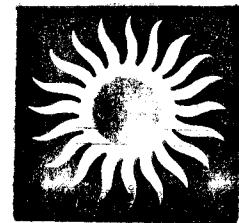
‘அதுக்கென்ன, அவனையே
நோடை இடையையும் பிடுங்கட்டும், சலவீராம் இறங்கிப்போய்
வேலை செய்யுங்கோ..’

அவர்கள் இறங்கி வயலுக்குள் போக முற்பட நாமு மறித்தான்.

இது சுரியிலித் தம் பி
இவையன் வேலைக்கு வந்துமிதநான்
பிஸ்தீ நாங்களோ விடுங்குவும்

‘ராமு! நீ இப்பிடி மறிச்
சால் நீ கூட்டியந்த சீத அட்சீ
களை நான் இந்த திணிச் சுதைச்
சப போருங்கள் எங்கட ஓலைக்
குள்ள இருங்கிற இதுக்குள்
வேலை குடுக்காமல் மற்றங்களுக்கு
குடிச்க, மூடு யு மே நீங்கள்
போக்கோ என்ன வேலையிலு
பரிந்து செய்யுங்கோ. அதுக்கு
ஞாம் ஏற்றியளி, இதுகளும் ஏழை
களும்.... போங்கோ என்று
சொன்னவன்—

முதலாளிமாருக்குள்ளதான்
போட்டியும் பொருளையும் இருக்கு
தேன்டால் உங்களிட்டையும்
உடலா பட்டினி எண்ட ஒன்று
ஒலை ஏங்களுக்குள் இருக்கிற
நீந்றுள்ளமையைக் கூடவாலை நினைத்
சப் பார்க்கேலை’ என்ற சொலிலை
விட்டீ. மலை தூரு முட்டும்
நீந்றதுக்கு கொண்டால் ஒரு
நால் ஏன்று காரி விடு அண்ணையும்
அவங்களும் இல்லை செய்யட்டும்
என்றால் வயலைப்பற்றின்றிருந்து
தொழிலாளிக்குளுவன் இருப்போடு

பச்சை வயல் கனவுகள்

செல்வி சிவாஜினி சுப்பிரமணியம்

நாங்கள்

உழைக்கின்றவர்க்கம்
அடிமைத்தனத்துங்
அகப்படாத்
யிருதலைப் பறவைகள்
எம்மை நிறுத்திவைத்து
சரிந்து விழுவோ
கேள்வி கேட்கவோ
யாருமில்லாத
சுதந்திரப் புதுஷ்ர்கள்,

எங்களில் பனை
தங்களின் பெயர்களின்
பின்னால்—
பட்டத்தைச் சமந்துகொண்டே
தோள்களிலே
மன்றெட்டியையும்
சமப்பவர்கள்
உத்தியோகக் கனவுகளை
எங்களின்—
இதயத்தின் ஆழத்திலே
புதைத்துவிட்டு—
கலப்பை பற்றிய
ஆராய்ச்சிகளை
கட்டாயமாக வரவழைத்துக்
கொண்டவர்கள்.

பச்சைப் பயிர்கள்

பொய்விரிக்கத் தொடங்கையிலே
எங்கள் கனவுகளும்
நாற்றுய் உருமாறும்.

அவ—

பயிராகி திராவி

சுமையோடு

சாமரம் வீச்சையிலே
எங்கள் நெஞ்சங்களில்
சந்தோஷக் குயில்கள்
சங்கிதம் பாடும்.

இரவின் கரும் இருவின்
வயல் வரம்பிலே
மாய்கள் நங்களீருக்கு
காலவாய்
பனியில்
ஒடுங்கும் பேசுதெல்லாம்
விசும்புகின்ற
எங்கள் இதயங்களுக்கு
பயிர்களின்
இதமான வகுடவதான்
இருளை விலக்கி
ஒளி தருகின்றது.

வாங்கிலே மழையையும்
பூமிலிலே செழுமையையும்
எதிர்பார்த்திருக்கின்ற
எங்கள்—
கனவுகள் நங்காறும்
போதெல்லாம்
இந்த மனவிற்கு
நன்றி கொலுத்த
நங்கள்
மறந்ததெயில்லை.

கிளிநோச்சிப் பிரதேச கலை இலக்கிய வளர்ச்சி

ப. சிவானந்த சுர்மா

1920 களில் கிளிநோச்சிப் படிப்படியாக மக்கள் குடியேற நங்கள் ஆராயிக்கப்பட்டன. கடு அடர்ந்து கிடந்த பகுதிகள் கழவிகளாகப்பட்டன என்றும் 1940 ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் வரே இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் யழிப்பானக் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து நிரந்தரமாகக் குடியேறத் தொடங்கினார். அத்தோடு கிளிநோச்சிப் பிரதேசத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர்களும் காலத் திற்குக் காலம் வந்து குடியேறினார். தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியக் கலை, கலச்சாரங்களை இப்பகுதியில் முன்னெடுத்துக் கொண்டிருப்பது. குடியேற்றுகின்ற இடங்களில் மூன்று மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின் வரே இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் யழிப்பானக் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து நிரந்தரமாகக் குடியேறத் தொடங்கினார். அத்தோடு கிளிநோச்சிப் பிரதேசத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர்களும் காலத் திற்குக் காலம் வந்து குடியேறினார். தமிழ் மக்களின் பாரம்பரியக் கலை, கலச்சாரங்களை இப்பகுதியில் முன்னெடுத்துக் கொண்டிருப்பது. குடியேற்றுகின்ற இடங்களில் மூன்று மூன்றாண்டுகளுக்குப் பின் வரே இப்பிரதேசத்தில் மக்கள் யழிப்பானக் குடாநாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து நிரந்தரமாகக் குடியேறத் தொடங்கினார். அத்தோடு கிளிநோச்சிப் பிரதேசத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர்களும் காலத் திற்குக் காலம் வந்து குடியேறினார்.

இப்பிரதேசம் பாரம்பரிய வரலாற்றுப் புகழ் கொண்டது. பண்ணை நாட்களில் இப்பிரதேசத்தில் புராதனை மக்கட் குடியேற்றங்கள் இருந்துள்ளன. உருத்திரபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட சிவாலயம், ஊற்று பிரதேசத்தில் காணப்படும் பழைய தூர் இடிபாடுகள், குஞ்சப் பரத தலைவர்கள், குடியேறிய சிவாலயம், செபஸ்ரியான் என்பவருடைய பங்களிப்பு பத்திரிகைத் துறையில் குறிப்பிடத் தக்குது. இவர் கொழும்பு

நாடகத்துறை

ஐம்பதுகளின் நடுபுகுதியில் கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் கலை, கலாச்சார், அறிவியல், பண்பாட்டுத் துறைகளில் மெல்ல மெல்ல ஒரு விழிப்புணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது. கிளிநோச்சியின் கலாச்சாரப் பாரம் பரியத்தினை வெளிப்படுத்திக் காட்டும் முக்கிய சாதனமாக நாடகத்துறை இங்கு கொடிகட்டிப் பறந்தது. நாடகங்களில் தடித்துப் புதிய பெற்றநடநாடகக் கலைஞர்களான மு. குலசிங்கம், இ. சத்தியழூர்த்தி, அ. மரியுதாஸ் ஆகியோர், பல வில்லுப் பாட்டு நிகழ்ச்சிகளை மேடையேற்றிய வில்லிசைக் கலைஞர்களாவர். வட்டக்கசி வயிரமுத்து அண்ணையியார் ஜப்பதுகளின் நடுப்பகுதியில் நட்டுக்கூத்துக்கள் சிலவற்றை மேடையேற்றினார். இதேயீடுத்தைச் சேர்ந்த கிருஷ்ணபிள்ளை என்பவர் கோலாட்டம், வசந்த கூத்து என்பனவற்றைத் தயாரித்துவித்தார்.

பத்திரிகைத்துறை

1952 இல் கிளிநோச்சியில் குடியேறிய சி. வி. செபஸ்ரியான் என்பவருடைய பங்களிப்பு பத்திரிகைத் துறையில் குறிப்பிடத் தக்குது. இவர் கொழும்பு

புணிட்டெட் பிரின்டேர்ஸ் மூலமாக 'தமிழ் ஒலி' என்ற வாரப் பத்திரிகையை 1953 ல் நடத்தி அர். இதன் பின் யழிப்பாணம் ஆனந்தா அச்சகத்திலிருந்து 'புதுச் செய்தி' என்ற மாஸித் திசைரியை 1950 ல் வெளியிட்டார்.

இவற்றை விட 1959 இல் கிளிநோச்சியிலிருந்தே ஒரு பத்திரிகை வெளிப்படப்பட்டது. திருநகர் இராம முன்னேற்றார் சங்கத்தின் செயலாளராக இந்தச் சுற்குணம் என்பவர் 'மறுமலர்ச்சி' என்ற பெயரில் ஒரு வாரப்பத்திரிகையை வெளியிட்டார்.

இதை விட 'கலைக்கதீர்' என்ற பெயரில் ஒரு விவசாயப் பத்திரிகையும் வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரிய வருகிறதெனினும் போதிய விபரங்கள் கிடைக்கின்றன.

கிருஷ்ண இலக்கியம்

கண்டாவல்ளை வாசியாகிய கு. இராசையா என்பவர் 'கண்டாவல்ளைக் கலைஞர்' என்ற புணிபெயரில் நீண்டகாலம் கலைதைகளை எழுதி வருகிறார். கலையரங்குள் பலவற்றை நடத்தியுள்ளார்.

சி. ஆர். சலோவியஸ் என்பவரும் கிளிநோச்சியில் பல கலையரங்களில் பங்கு கொள்வதுடன், பத்திரிகைகளில் எழுதியும் வருகிறார்.

பரந்தனை வசிப்பிடமாகக் கொண்ட 'தாமரைச் செல்வி' யும். அவர் கணவன் வரணியூரி சி. நந்தசாமியும், திருவௌயாற்றி சௌப் புஞ்சக் கீடாக்க கொண்ட 'செனமினி' யும், செவ்வந்தி

மகாலிங்கம், பரந்தன் கலைப் புஷ்பா, சிவாஜினி கப்பிரமணி யம் ஆகியோரும் சிறுக்கை, கவிதைத் துறையில் தமது பங்களிப்பினைச் செய்து வருகிறார்கள். இவர்களுள் செவ்வந்தி மகாலிங்கம் ஒரு நாடகக் கலைரூம் ஆவார்.

அண்மைக் காலங்களில் தொழில் ரீதியாக இங்கு வந்திருக்கும் பல புதிய எழுத்தாளர் கள் (எழுத்துலகுக்கு இவர்கள் பழையாளர்களே) கிளிநோச்சியின் இலக்கிய வளத்தை மேம்படுத்தி வருகின்றனர்.

எஸ். எஸ். அச்சதனபிள்ளை. எஸ். வன்னியகுலம், 'களனி' இராசரத்தினம், நவ. பாலகோபால், திருக்கேதில்வரன், கே. வி. கே. திருவோகஸுர்த்தி, மா. பாலசிங்கம், பாலன், கோப்பாய் சிவம் ஆகியோர் இவர்களுட் குறிப்பிடத்தக்க சிலராவர். எஸ். எஸ். அச்சதனபிள்ளை ஒரு நாடகக் கலைரூமாவார்.

மன்றங்கள்

பல கலை இலக்கிய மன்றங்கள், வாசகர் வட்டங்கள் என்பன அவ்வப்போது தோன்றி அநேக நற்பணிகளை ஆற்றிக் காலத்தில் மறைந்தும் போயின. நாடக மன்றங்கள் பலவற்றைப் பற்றி, நாடகக் கலை பற்றிய கட்டுரையில் காணலாம். கிளிநோச்சிக் கிருக்கிய வட்டம் உதவி அரசாங்க அதிபராயிருந்த செ. யோகநாதன், பிரபல எழுத்தாளர் என். ஆர். சந்திரன் முதலியவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு பல இலக்கிய அரசாங்கங்களை நடத்தியது.

பிரதேச முத்தமிழ் நுண்கலைக் கழகம் 1976 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிகாலம் இயங்கியது,

மனுமலர்ச்சி

இடையில் விவகாரம் உற்பட்டிருந்த தேசிக நீண்டக்கீழப்பின் 1984 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒரு புத்தனரச்சியுடன் பல மன்றங்கள் இயங்கத் தொடங்கின. அநேக கூட்டங்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவாயின.

பல இடங்களிலிருந்தும் உற்காகமிக்க கலைஞர்கள் பலர் வந்து சோந்ததும் கிளிநோச்சிதனி மாவட்டமாக்கப்பட்டதும் இந்த ஏழூக்கிக்குரிய காரணங்களாக அமைத்தாவெனவாம்.

தற்போதைய கிளிநோச்சிமாவட்டத்தின் முதலாஷது அராங்க அதிபர் திரு. என். ஜெயநாதன் ஒரு கலை இலக்கிய ஆரவாலாவும், நாடகக் கலைஞராவும் இருப்பதும், கிளிநோச்சிஅபிவிருத்திப் பகுதி உதவி அரசாங்க அதிபர் திரு. க. குணராஜா (செங்கை ஆழியான்) ஒரு நாடறிந்த எழுத்தாளர்என்பதும் இப்பகுதியின் கலைசார வளர்ச்சிக்கு உங்காக மூட்டும் உந்து க்கதிகள் எனவாம்.

கடந்த வருடம் புரைமைச்சப்பட்ட பத்திரிகையாளர் வாசகர் நலன்புரிச் சங்கம், புதிதாக அமையப் பெற்ற ஆழநாடு வாசகி வட்டம் மூன்பு நீண்ட காலம் இயங்கி இடையில் செயலற்றிருந்த மீண்டும் அன்றையில் புரைத்தாரனம் செய்யப் பெற்று திருசெந்திக் கழகம் என்பன கலை. இலக்கிய ஆண்மீகரித்தில் தமது பங்களிப்புத்தனிக்கெப்பது வருகின்றன.

நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தில் கொழும்புத் தலைமையகத்தில் நீண்டாகம் இயங்கிவருப்பியிற்ப பண்பாட்டுக் கழகத்தின் கிளிநோச்சிப் பிரதமத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பிராந்தியப் பணிப்பாளர்

திரு. ம. சுபாசுத்தினம் அவர்களின் வழிதாட்டில் சிறந்த புணியாற்றி வருகிறது. இக்கழகம் அகில இலங்கை ரீதியில் சிறுக்கைப் போட்டி மற்றும் கிளிநோச்சிப் பகுதி மாணவர்களுக்கிடையிலான பேச்சுப் பேச்சுப் பூதனியலற்றை நடத்துவதுடன் 'அருண' என்ற அரயாண்டுச் சஞ்சிகை ஒன்றும் வெளியிடுவது குறிப்பிடத்தக்க செய்தி.

இத்தகைய சலாகாரப் பாரம்பரியமுடைய கிளிநோச்சிமாவட்டத்தின் கலை, இலக்கிய, ஆண்மீக, பொருளாதாரவளர்ச்சி குறைகளை எடுப்பாடும் முயற்சியின் ஓர் ஆரம்ப கட்டமாக 'மல்லிகை' சிறப்பு மலர் வெளியிடுகிறது. இத்துறை அரசாங்கமிக்க வெளியிடு இப்பகுதி மக்களின் ஆரவத்தை மேலும் வளம்படுத்த உதவுமென நம்பலாம்.

புதிய ஆண்டுச் சந்தா

1983 ரப்ரஸ் மாதத்தில் ஒந்து புதிய சந்தா விவரம் பின்னருமாறு

தனிப்பிரதி 2-ரெ

ஆண்டுச் சந்தா 40.00

(தபாற் செலவு உட்பட)

அரை ஆண்டுச் சந்தாக்கள் உற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டு

மல்லிகை

234B, கெ. கெ. எஸ். வீதி, பாழ்ப்பாளை

வழியற்று வந்தோர்க்கு வாழ்வளிக்கும் கிளிநோச்சி

எஸ். வண்ணியகுலம்

'மாடுகூட்டிப் போரடித்தால் மாளாது செந்தெல் என்று ஆண்கட்டிப் போரடிக்கும் அழகான தென்மதுரை' எனத் தமிழ் நாட்டிலே போற்றப்படுவது மதுரை மாவட்டம். ஈழத்திலும், தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலே கிளிநோச்சி மாவட்டம் இத்தகைய ஒரு சிறப்பிடத்தை வகிக்கிறது. இத்தகு பெருமையிலேப் பொற்றுக்கொள்வதற்கு அது தனியே ஓர் உணவுக் களஞ்சியமாக விளங்குவது மட்டும் காரணமன்று. வட இந்தியாவினின்றும் நெருக்கடிகளின் போது தெற்கு நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தோர்க்கும், ஈழத்தினின்று வடக்கு நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தோர்க்கும், வாழ்வளித்து வருவது தென்மதுரை. அதுபோன்று ஈழத்திலே, பாழ்ப்பாளை மாவட்டத்தினின்று தெற்கு நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தோரையும், தென்விலங்கையினின்றும் வடக்கு நோக்கி நகர்ந்தோரையும் இருக்கும் நீட்டி வரவேற்று வாழ்வளிக்கிறது கிளிநோச்சி மாவட்டம்.

கிளிநோச்சி மாவட்டம் வரலாற்றுச் சிறப்புடையது நிரம்பிய சிற்றுறுகளையும், வற்றை வளமுடைய குளங்களையும் கொண்டது. அடர்ந்து செறிந்த காட்டுவளமுடையது. இம் மாவட்டம் பச்சிலைப்பள்ளி, பூநகரி, கரைச்சி ஆயிய மூன்று பெரும் பிரிவுகளை உள்ளடக்கியது; சுமார் 117460 ஏக்கர் பரப்புடையது. பெருமளவு நிலப் பரப்பையும் சிறிதனவு மக்கள் தொகையையும் கொண்டது. 1112.4 கிலோ மீற்றர் பரப்புடைய யாழ்ப்பாளை மாவட்டத்தில் 90.16 சதவீத மக்கள் வாழ்கின்றனர். ஏற்குறைய இதேயெல் (959.8 கி. மீ.) பரப்பளவுடைய கிளிநோச்சி மாவட்டத்திலே 9.88 சதவீத மக்களே வாழ்கின்றனர். யாழ்ப்பாளை மாவட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில் பத்தில் ஒருபங்கு மக்களே கிளிநோச்சி மாவட்டத்தில் வசிக்கின்றனர்.

கிளிநோச்சிப் பிரதேசத்தின் குடியேற்ற நிசழ்வுகள் மூன்று வகையினவாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆதிக் குடியேற்றங்கள், விவசாயக் குடியேற்றங்கள், அகதிகள் குடியேற்றங்கள் என அவற்றை நாம் வகைப்படுத்தலாம்.

கிளிநோச்சிப் பிரதேசத்திலே காணப்படும் சிதைவுற்ற குளம் களும், அணைக்கட்டுகளும், பயிர் செய் நிலங்களும், இடிந்துதகர்ந்த கட்டிடங்களும் வரலாற்று சமூகவியல் ஆய்வாளர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. 13 ம் நூற்றுண்டிலே வண்ணியர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் இட பிரதேசத்திலே நிரம்பிய குடித்தோகை இருந்தமையை இட சிதைவுகள் கான்று படுத்துவின்றன. இட முற-

ரூண்டிலே மாகன் என்ற அரசனின் படையெடுப்புடன் பெருமளவு கேரளரும், தமிழரும் இப் பிரதேசத்தில் குடியேறியுள்ளனர். பணங்காமம், மேலபற்று, முள்ளியவளை, கருவாய்ப்பற்று, கரிக்கட்டுரூலை, தென்னமரவடி, கச்சாய் போன்ற ஏழு வன்னிமைகள் வன்னியர்களின் ஆட்சியின் கீழ் நீண்டகாலமாக இருந்து வந்திருக்கின்றன.

13ம் நூற்றுண்டிலே பொன் கொழிக்கும் பூமியாக வீளங்கிய கிளிநொச்சிப் பிரதேசம், பின்னர் தென்னிந்திய தமிழ் மன்னரிகளும் தென்னிலங்கைச் சிங்கள மன்னர்களதும் போர் நடவடிக்கைகள் காரணமாக கைவிடப்பட வேண்டிய அவை நிலைக்குள்ளாகியது. தென்னிந்தியாவிலே சோழ மன்னர்களின் ஆட்சிக் காலத்தின்போது, தென்னிலங்கையைத் தாக்குவதற்கு யாழ்ப்பாணம் ஒரு தனமாகக் கொள்ளப்பட்டது. அங்கிருந்தே சோழப் படைகள் தென்னிலங்கையை நோக்கிப் பெயர்ந்துள்ளன. தென்னிலங்கையினின்றும் சிங்களப்படைகள் யாழ்ப்பாணத்தை நோக்கிப் பெயர்ந்த போது இரண்டு படைகளும் வன்னிப் பிரதேசங்களிலேயே ஒன்றை ஒன்று எதிர்ச்சொன்றன. இதனால் வன்னி மைப் பிரதேசங்கள் அக்கடி போர்க்கனமாக மாறின. எனவே, மத்திய வன்னிமைப் பிரதேசத்தினின்றும் மக்கள் கடற்கரையோரங்களை நோக்கிட வுலம் பெயர்ந்தனர். இவர்கள் மூலஸ்தத்திலு, பச்சிலைப்பள்ளி, பூர்கரி, யாழ்ப்பாணம் போன்ற கடற்கரைக் கிராமங்களை நாடிட்சென்றனர். கொடிய நோய்களும், தாங்கொணு வரட்சியும், வெள்ளப் பெருக்கும் இப் பிரதேசத்துக்காக வள்ளின்றும் மக்களைக் கரையோரங்களை நோக்கி நகரச் செய்தன. இதனால், நிறைந்த வளமும் சிறந்த வாழ்வும் கொண்ட இன்றைய கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தை மீண்டும் அடர் காடுகள் மண்டின. இதன் பின்னர் இருபதாம் நூற்றுண்டின் முதற்காற் பகுதிவரை இப் பிரதேசம் கைவிடப்பட்ட பிரதேசமாகவே விளங்கி வந்திருக்கிறது.

மீண்டும் 19¹⁶ம் ஆண்டளவில் இப் பிரதேசத்திலே விவசாயக் குடியேற்றங்கள் அருப்பத் தொடங்கின, விவசாயக் குடியேற்றங்கள் யாவும் குளங்களை அண்டிய பிரதேசங்களிலேயே ஆரம்பகாலவில் அமைக்கப்பட்டன. இந்த ஆண்டிலேயே இரண்மடுக்குளத்தின் அருகாமையில் கணேசபுரக் குடியேற்றத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் பின்னர் படிப்படியாகக் குடியேற்றத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டு, இன்று ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட குடியேற்றத் திட்டங்களை இப் பிரதேசம் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்களே கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தின் குடிசன் செறிவையும், குடிசனப் பரப்பையும் தீர்மானிக்கின்றன. 1871ம் ஆண்டில் 1431¹ ஆக இருந்த குடித்தொகை 19·8 ல் 100520 ஆக அதிகரித்து விட்டமைக்கு இவ் விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்களே காரணமாகின்றன.

கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தில் குடியேற்றத் திட்டங்களை பாரிய குடியேற்றத் திட்டங்கள், மத்திய வகுப்புக் குடியேற்றத் திட்டங்கள், படித்தவாவிபர் குடியேற்றத் திட்டங்கள், கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் என வகைப்படுத்தலாம். வட்டடக்கச்சி, கிராம நாதபுரம், முரசமோட்டை, கணேசபுரம், உருத்திரபுரம், திருவௌரூபம், வன்வேரிக்குளம், அக்கராயன் குளம், கரியால நாகபுரூபம்

ஆகியவை பாரிய குடியேற்றத் திட்டங்களுள் அடங்குவன. இவையாவும் ஒருவருக்குச் சராசரி 2-3 ஏக்கர் மேட்டு நிலத்தையும் 5-6 ஏக்கர் வயல் நிலத்தையும் கொண்டவை.

கல்மடு, கண்டாவளை, புளியம் பொக்களை, வெலிக்கண்டல், அக்கராயன் குளம் (சிறு பகுதி), பரந்தன், கமரிக்குடா, புது முறிப்பு ஆகியன மத்திய வகுப்புக் குடியேற்றத் திட்டங்களாகும். இவை ஒருவருக்குச் சராசரி 5-10 ஏக்கர் வரையிலான வயற்காணிகளை உடையவை.

திருவையாறு, பிரமத்தலாறு, விஸ்வமடு, முழங்காவில் ஆகியன படித்த குணி/பெண் குடியேற்றத் திட்டங்களாகும். இவை மேட்டு நிலப் பயிர்ச் செய்கைக்காக ஒதுக்கப்பட்டவை. பளை உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவில் எட்டுக் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களும், பூநகரி உ. அ. அ. பிரிவில் இருபத்தி நான்கு கி. வி. திட்டங்களும் இருக்கின்றன.

இக் குடியேற்றத் திட்டங்களிலே முழங்காவில் படித்த வாவி பர் குடியேற்றத் திட்டம். குழாய்க் கிணற்று நீர்பாசனத்தையும், பளை, பூநகரி உப அரசாங்க அதிபர் பிரிவுக் கிராம விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் மழை நீரையும் நம்பியிருக்கின்றன. ரஜை குடியேற்றத் திட்டங்கள் மாற யாவற்றுக் கும் அவ்வப் பிரதேசத்திலுள்ள குளங்களே நீரை வழங்குகின்றன. இரண்மடுக்குளம், வன்னேரிக்குளம், அக்கராயன்குளம், கல்மடு, கண்டாவளை, புதுமுறிப்பு, விஸ்வமடு, பிரமந்தலாறு ஆகிய குளங்கள் நீர்ப்பாசனத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவற்றுள் இரண்மடுக்குளமே மிகப் பெரியது. இது 8414-2 ஏக்கர் நிலத்தையும் 106500 கா அடிநீரையும் உள்ளடக்குகின்றது.

வடபுலத்தினின்றும் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டி வள்ளும் கிளிநொச்சி நோக்கிய குடிப்பெயர்வு, விவசாயக் குடியேற்றத் திட்டங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. குடா நாட்டின் குடியிருப்பு, பயிர் செய் நிலப் பற்றுக் குறையும், உணவுப் பொருட்கள் பற்றுக்குறையும், வேலை வாய்ப்பின்மையும் கிளிநொச்சி நோக்கிய குடிப்பெயர்வை ஊக்கப் படுத்தின. குடியேற்றத் தவயிட்கைகளின்போது இப் பிரதேசக் காடுகள் யாவும் அழிக்கப்பட்டுக் களனிகளாக மாற்றப்பட்டன. இருந்தும் 1950ம் ஆண்டு வரை நிரந்தரமான குடிசைகள் கிளிநொச்சிப் பிரதேசத்தில் அருகியே காணப்பட்டன. விவசாய நிலங்களிலே காவற குடில்களையே காணக்கூடியதாக இருந்தது. பயங்கர மலேரியா போன்ற நோய் களுக்குப் பயந்து குடாநாட்டிலிருந்து கொண்டே வலல் நிலங்களாவிவசாயிகள் கவனித்து வந்துள்ளனர். விதைப்புக் காலங்களிலும் பின்னர் அறுவடைக் காலங்களிலுமே யாழ்ப்பாண விவசாயியைக் கிளிநொச்சியில் காண முடிந்தது. நாடு சுதந்திரமடைந்ததும், கிடைத்த வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மக்கள் நிரந்தரமாகவே கிளிநொச்சியில் குடியேறத் தொடங்கினர். கரைச்சிப் பிரிவில் 1946ம் ஆண்டில் 3 84 ஆக இருந்த குடித்தொகை 1953ங் ஆண்டில் 14276 ஆகத் திடைரென உயர்ந்து, 1981ம் ஆண்டில் 68869 ஆக வளர்ந்துவிட்டது.

1968ல் சிறீவங்கா சுதந்திரக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்ததும் அது உப உணவு உற்பத்திக்கு மிகுந்த ஊக்கமளித்தது. இக் காலப் பகுதி யிலேயே பெருமளவு படித்த வாலிபர்கள் யாழிப்பாணத்தினின் ரும் கிளிநோச்சிக் குடியேற்றங்களை நோக்கி சர்க்கப்பட்டனர்.

ஸழத்தின் இனக்கலவர வரலாற்றுக்கும் கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் குடிசன வளர்ச்சிக்கும் நிறையவே தொடர்புண்டு. தென் பகுதியில் உருவாகும் ஒவ்வொர் இனக் கலவரத்தின்போதும் பெருமளவு மலையகத் தமிழ் மக்கள் கிளிநோச்சி நோக்கிப் பெயர்ந்து வந்துள்ளனர். அகதிகளாக வரும் இந்த மக்களுக்கெனத் தனிப் பட்ட குடியேற்றங்கள் அண்மைக் காலம் வரை உருவாக்கப்பட வில்லையாயினும் கிளிநோச்சிப் பிரதேசக் குடித்தொலையிலே அவர்களின் இனைவு பெருந் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி வருகின்றது. கரைச்சியில் இன்று 2.4 லீத் மலையகத் தமிழ் மக்கள் வாழ்கின்றனர். 1.1 லீத் முள்ளிம் மக்கள் வாழ்கின்றனர். 0.4 லீத் முதலில் மக்கள் (பரம்பரையாக வாழ்வார்கள்) வாழ்கின்றனர். 19.7 முதலில் பின்னர் மலையகத் தமிழ் மக்களின் கிளிநோச்சி நோக்கிய குடிப்பெயர்வு மிக அதிகளவாகவே காணப்படுகின்றது.

இவ்வாறு பல்வேறு வகையிலும் வாழ்வு தேடி வந்த மக்கள் கிளவரையும் வரவேற்று வாழவைக்கும் கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்திப்பதும் அவசியமானதாகிறது. யாழிப்பாண மாவட்டம் ஏற்கனவே தனது குடித்தொகைக் கொள்ளளவில் வரம்பு மீறிவிட்டது. புதிய பயிர் செய் நிலங்களோ குடியிருப்பு நிலங்களோ அங்கு உருவாவதற்கில்லை. செறிவுப் பயிர்களை மேற்கொள்ளுமளவுக்கு நிலத்தின் வளமும் உகந்ததாகவில்லை. எனவே யாழிப்பாண மாவட்டத்தினின்றும் குடிசனப் பெயர்வு தவிர்க்க இயலாதது. இந்தக் குடிப்பெயர்வை இருகரம் நீட்டி வரவேற்றுகும் வளப்பம் கிளிநோச்சி மாவட்டத்துக்கே உண்டு. பெருமளவு நிலப்பரப்பு, வளமான மன்ற, நீர் வளம், போக்கு வரத்து வசதி, தமிழ் - சிங்கள மக்களின் உற்பத்திப் பொருட்கள் வளத்தினைப் பெருக்கும் வகையிலும், அத்தொழில் சார்ந்த தாழில் நுட்பங்களை உட்செற்றிவிக்கும் வகையிலும் விஸ்தரிப்பு நடவடிக்கைகளை விரைவுபடுத்தும் வகையிலும் பெருமளவு விவசாயப் பண்ணைகளும் விவசாய அலுவலங்களும் இப் பிரதேசத்திலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

கிளிநோச்சி மாவட்டத்தின் மூலவரை பூர்ணமான வகையிலே பயன்படுத்தப்படவில்லை. மனித வாழ்வியலைச் செழுமைப்படுத்தும் வகையிலே இம் மூலவரைகள் யாவும் பயன்படுத்தப்படுமாயின், எதிர்காலத்திலே யுவியியல் ரீதியாக மட்டு மன்றிப் பொருளாதார ரீதியாகவும் கிளிநோச்சி மாவட்டமே தமிழ்ப் பிரதேசங்களின் கேந்திர நிலையமாகவும் அமைந்து விடும்.

கிளிநோச்சியின் நாடகத்துறை வரலாறு

க. செ, விரசிங்கம்

பெயரில் ஒரு மன்றம் திரு. க. செ, விரசிங்கத்தின் முயற்சி யால் உருவானது. இம் மன்றத் துறை அறுபதுக்கிளி ஆரம்பத் திடல் மறுமலர்ச்சி பெற்றதென்று சேர்ந்து பங்கு கொண்டவர்களில் பொ. திருச்செல்வம், பி. எம். தோமஸ், எஸ். பி. ராஜ கதிரவேலு, எஸ். சிவந்தேன், அ' பஞ்சாட்சரம், வோறஞ்சல், பஞ்சாகோதி, சி பாலசிங்கம், நா. சோதிநாதன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

பலநோக்கக் கூட்டுறவு சங்கத்தின் செயலாளராயிருந்த திரு. மயில்வாகனத்தின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க கூட்டுறவாளர் தினை மேம்படுத்தி உற்சாகமுட்டியவர் அப்போதைய கிராமசைபத் தலைவராயிருந்த திரு. வி. ஆணந்தசங்கரி அவர்கள் ஆகும். அறுபதுக்கிளி ஆரம்பத் திடல் நாடக விழாக்கள், நாடகப் போட்டிகள் நடத்திப் பரிகள் வழங்கி இவர் உற்சாகமுட்டிய வைத்த தொடர்ந்து பல புதிய நாடக மன்றங்களும், நாடகக்கலைஞர்களும் தோன்றினர். இத்தகைய நாடக மன்றங்களைக் கலைஞர்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தொகுத்து சுருக்கமாகத் தருவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

1968 இல் 'இளைஞர் கலை வளர்ச்சி நாடக மன்றம்' என்ற

இதைத் தொடர்ந்து இந்த நாடக மன்றம் கடமையின் காவலன், தாவியைக் கட்டு, உன்னைப்போல் ஒருவன், முத்தார் வாட்டில், பண்டிதர் பசுபதி, வேண்டாம் கல்யாணம், கைமாறு தகரம் தந்த பாசு, சந்தியில், உதவப்பிரசாதம், உதயத்துச் செவ்வாய், யார்குற்றம்,

சிகிரிக் காவலன், தர்மத்தின் கூடு, ஆகியவற்றையும் இன் னும் பல நாடகங்களையும் மேடையேற்றினார்.

கலைவரச்சி நாடக மன்றம் இப்பிரதேசத்தில் ஆரம்ப கால நாடக வளர்ச்சிக்கு அடிகோவி பது மட்டுமன்றி. அதை நாடகங்களை பல தடவைகள் மேடையேற்றிய பெருமையும் உடையது.

கிளிநொச்சிப் பகுதி யின் கலைவளர்ச்சி பற்றிக் குறிப்பிடும் போது பாகவதர் நடராஜா முக்கிய இடத்தை வகிக்கிறார். இவர் ஒரு சிறந்த பாடகர்; பக்கவாத்தியக் கலைஞர். இவரது புதல்வர்களும் இவரைப் போலவே நடிகர்களாகவும், பக்கவாத்தியக் கலைஞர்களாகவும் உள்ளனர்.

பாகவதர் நடராசாவின் முயற்சியால் பரந்தன் கலைமகள் நாடக மன்றம் இயங்கியது. குணைன், ஸ்ரீவள்ளி, மயான காண்டம், தனிமரம், கண்ணீர்ப் பூக்கள் ஆகிய பல நாடகங்களைப் பல தடவைகள் மேடையேற்றிய பெருமை இம் மன்றத்துக்குரியது.

1965, 66 இல் நடைபெற்ற கிராமசபைச் சாகித்திய விழாவில் இவர்களது நாடகம் பரிசுபெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களும். பாகவதர் நடராசாவின் புகல்வியார் இளைஞர்களர்ச்சி மன்றத்தின் 'கடமையின் காவலன்' நாடகத்தில் சிறையாக நடித்துப் பாராட்டுப் பெற்றனர்.

முரக்மோட்டை தாழு அவர்களும் ஒரு நாடகமன்றம் அமைத்துப் பல நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். நந்தார்,

மார்க்கண்டேயரீ என்பன குறிப்பிடத்தக்க இசை நாடகங்களாகும். 'நந்தார்' 1965 இல் சாகித்திய விழாவில் முதலிடம் பெற்றது. மேலும் இவர் சிறந்த நடிகர் என்று ஜனதிபதியின் பாராட்டைப் பெற்றவர். இவர் தல்ல குறல்வளம் மிக்கவர்.

இவர்போலவே வட்டக்கச்சி கிருஷ்ணபிள்ளை, வைரவி போன்றேரும், தேசிய உப்புக் கூட்டுத் தாபணத்தைச் சேர்ந்த நல்ல தமிழ் அவர்களும் பாராட்டத் தக்க கலைஞர்களாவர்.

பிரபல அரசியல்வாதி வி. பொன்னப்பலத்தின் சகோதரர் வி. மாசிலாமணி ஆயுர் வேதவைத்தியராக இங்கு சேவையாற்றியவர். அக்காலத்தில் இவர் முயற்சியால் 'ஸ்ரார் நாடக மன்றம்' கிளிநொச்சியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. 1965 — 66 ஆம் 7 ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற சாகித்திய விழாக்களில் இம்மன்றத்தின் நாடகங்களான பாண்டியன் பரிசு, அறத்தின் நிழல், கண்ணன் காட்டிய வழி ஆகிய நாடகங்கள் பரிசு பெற்றன. இம் மன்றத்தின் நடியாளராக செவ்வந்தி மகாவிங்கமும், செயலாளராக எம். விவபால னும், பொருளாளராக மங்கை தியாகராசனும் இருந்த வர். எம். கண்பதிப்பிள்ளை, எம். தர்மராசா, அழகராசா, வேலாயுதம், விவநாதன், ஞானச்சந்திரன், தனிகாசலம், யோகராசா போன்றேரும் மன்ற உறுப்பினர்களாகும், நடிகர்களாகவும் இருந்தனர்.

இம்மன்றம் முன்பு குறிப்பிட்ட நாடகங்களைவிட, வன்னிராணி, பண்டார வன்னியன், ஒதெல்லோ பேர்ஸ்ற நாடகங்களையும் மேடையேற்றியது.

ஸ்ரார் நாடக மன்றத்தின் உறுப்பினர்களான எம். கண்பதுப்பிள்ளை, மங்கை தியாகராசன் ஆகியோர் பலவேறு நாடக மன்றங்களில் வேறுபட்ட பல பாத்திரங்களில் திறமையுடன் நடித்துப் பெயர் பெற்றவர்களாவார்கள்.

1967 இல் கதாசிரியரும் நடிகருமான என். நடராசனின் முயற்சியில் உருவானது ஹெரேகிருஷ்ண நாடக மன்றம். 'கவிப்பந்தரம்பிள்ளை' என்ற இவர்களது முதலாவது நாடகம் குமார் நாற்புது தடவைகள் மேடையேறிப் பொதுமக்களின் பாராட்டைப் பெற்றது. இதன் பின்கோஞ்சலி, நீதியின் சோதனை, நிலைகள் கலாதில்லை, பெனரண்மயக்கம் முதலிய பல நாடகங்களைப் பல தடவைகள் மேடையேற்றினர். முன்னர் குறிப்பிட்ட மங்கை தியாகராசன் மற்றும் எட்மன் மைக்கல் ஆகியோரும் என். நடராசனுடன் இணைத்து இந்த ஸ்ரார் மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கு உறைய்த் தவர்களாவர். 1980 வரை இயங்கிவந்த இம்மன்றம் பின்னர் ஒய்ந்து விட்டது.

1966 வரையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'பரந்த இரசாயனக் கலை மன்றம்' திருவாளர்கள் பரம் சோதி, வேலாயுதம், ஜெயராசா, மனோகரன், செவ்வந்தி மகாவிங்கம் ஆகியோரின் முயல் சியால் உருவானது. வேலைபோன விதாணயார், எனக்கென்கென்கெரு இதயம், மினிஸ்கேட் மீனாட்சி முதலிய நாடகங்களைப் பலமுறை மேடையேற்றியது.

1972 ஆம் ஆண்டளவில் உருத்திரபுரம் பகுதியில் 'செந்தமிழ்க் கலாமன்றம்' என்ற பெயரில் ஒரு மன்றம் உருவாக்கப்பட்டது. மு. குலசிங்கம், கமலநாதன், அமரர் அங்கன்,

கெமிக்கல் அங்கன், தேவராசா, கு. பாலேந்திரன், மங்கை தியாகராசன் ஆகியோர் ஆரம்பகாலத்தில் இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர்களாகவும் நடிகர்களாகவும் இருந்தவர்கள்.

மலர்ந்த வாழ்வு, பாவம் பரியார், நவீன யமன் தர்பார், குணைய் ஆகியவை இம் மன்றத்தின் பிரபல நாடகங்களாகும். செந்தமிழ்க் கலாமன்ற இயக்குநர் திரு. மு. குலசிங்கம் ஆரம்பகாலத்தில் இன்னார் கலைவளர்ச்சி மன்றத்தில் அங்கத்துவம் பெற்றிருந்தவர். மேலும், இவர் ஒரு பிரபல வில்லிகைக் கலைஞர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆரம்பகாலத்தில் இன்னார் கலைவளர்ச்சி மன்றத்தில் நடித்துவந்த பெ. திருச்செல்வம், சத்தியழர்த்தி, ஞா. பெண்டிக்ர் ஆகியோர் 1976 ஆம் ஆண்டளவில் அம் மன்றத்திலிருந்து பிசிந்து முத்தமிழ் நவரச நாடக மன்றம் என்ற புதிய மன்றத்தை உருவாக்கினர். இவர்கள் மிகக் குறிய காலத்தினுள் 'வாய்மை' என்ற சரித்திர நாடகத்தைத் தயாரித்து மேடையேற்றினர். இந்நாடகம் அரியாலை நாடகப் போட்டியில் போட்டியிடுப்பரி கம் பெற்றது; இந்நாடக மன்ற இயக்குநர் திரு. பெ. திருச்செல்வம் சிறந்த நடிகர் பரிசை 1967 ஆம் ஆண்ட சாகித்திய விழாவில் பெற்றார் என்பதும் கென்கெரு இதயம், மினிஸ்கேட் மீனாட்சி முதலிய நாடகங்களைப் பலமுறை மேடையேற்றியது.

இம்மன்றத்தைச் சாரிந்த திரு. சத்தியழர்த்தி, பெ. திருச்செல்வம் இருவரும் சிறந்த

சித்திரச் சீலார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இம்மன்றத் தில் பெண்களும் நடித்தமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும்.

புனித திரேசா ஆலயத்தின் பங்குத் தந்தையாக இருந்த திரு. எட்மன் மைக்கல், திரு. சாலேசியஸ் ஆகியோர் இவ்வால யத்தில் ஒரு கலைப்பிரிவு ஒன்றை அமைத்து நெறிப்படுத்தினர். திரு. சாலேசியஸ் ஒரு சிறந்த நாடக எழுத்தாளரும் நெறிப் படுத்துபவருமாவார்.

அடிவானத்துக்கு அப்பால். பலிக்களம், மலையில் கிறிஸ்து. கைம்பெண் வளர்த்த கழுதை ஆகியன இவ்வர்கள் முயற்சியில் மலர்ந்த நாடகங்களாகும்.

திருவாளர்கள் எட்வேட் மரியதால், எட்வேட் அருள் நேசதாசன், எட்வேட் கிறிஸ்தி தேவதாசன் ஆகிய மூன்று சகோதரர்களும் சிறந்த நடிகர்கள். இவர்களது பங்களிப்பு புனித திரேசா ஆலயத்தின் கலைப் பிரிவுக்கு மிகவும் உதவியது. மேரி அந்தோவிப்பிள்ளை, மலர், மலவிகா, அங்கன், எஸ். கே. ஜோன், ஏ. ஜே. பிரான்சிஸ், இராக்கிளி, ராஜகுமார், நாகேஸ்வரன் முதலியோரும் இவர்களது நாடகங்களில் நடித்தார்கள்.

நாடக மன்றங்கள் பவவற் றையும் ஒருங்கிணைத்து பிரதேசர்தியில் நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்யும் நோக்குடன் 1978இல் அப்போதைய உதவி அரசாங்க அதிபர் எஸ். யோகநாதனின் தலைமையில் திரு. க. செ. வீரசிங்கத்தின் முயற்சியில் ஓர் புதிய அமைப்பினை உருவாக்குவதற்காக 1-7-'8 ல் ஒரு கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்தில் உதவி அரசாங்க

அதிபர் எஸ். யோகநாதனைத் தலைவராகவும், கே. எஸ். வீரசிங்கத்தைச் செயலாளராகவும், பதின்மூன்று செயற்குழு உறுப்பினர்களையும் கொண்ட பிரதேச முத்தமிழ் நுண்களைக் கழுகம் உருவாக்கப்பட்டது.

இக்கழகம் பாடசாலை மாணவர்களிடையே கட்டுரைப் போட்டி, பேச்சுப் போட்டி முதலியவற்றை நடத்தி வந்ததுடன் 1978 தே மாதத்தில் உழவர் விழா ஒன்றை வெகு சிறப்பாக நடத்தியது. இவ்விழாவை முன்நின்று நடத்தியவர் க. குள்ளக். கெ. செ. வீரசிங்கம். ப. வை. ஜெயபாலன், அ. எட்வேட், க. பாக்கிய நேசன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

இக்கழகம் ‘நல்ல தீர்ப்பு’ என்ற நாடகத்தைத் தயாரித்து பல தடவைகள் மேடையேற்றியது. இந் நாடகத்தில் ப. வை. ஜெயபாலன், கு. பாலசுத்திரன். க. செ. வீரசிங்கம், மு. குலசிங்கம், பேசி. தேவராசா. நடராஜன் போன்றேர் முக்கிய பங்கேற்று நடித்தனர்.

காலகதியில் பல்வேறு நெருக்கடிகள், வசதிக் குறைவுகளால் இச் சங்கம் இயங்காமல் போனது மட்டுமல்லாமல் கிளிநொச்சியின் நாடக முயற்சிகளும் தடைப்பட்டுப் போனது வருத்தத்தைக் குறிப்பேடு. இன்றும் பல நல்களீர்கள் இலமைற காயாகக் கிளிநொச்சியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

பிரதேச முத்தமிழ் நுண்களைக் கழகம் மீண்டும் புனருத்தாரணம் செய்யப்படுமானால் நல்ல பல அறுவடைகளைப் பெறலாம் என்பது நிச்சயம்.

அபிவிருத்திக்கான வழிகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள நாடுகளுக்குள்ள உரிமை

யூ. குவோஸ்தேவ்

உலகம், கூடிய விரைவில் 21ம் நூற்றுண்டில் பிரவேசிக்கும் என்றாலும், ஒவ்வொரு நாடும் தனக்குப் பிடித்தமான அபிவிருத்தி வழியைத் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்ளும் பிரச்சனை இன்னமும் தீராமலே இருந்து வருவது மட்டுமின்றி. அது முன்னைவிட அதிகச் சிக்கலாகவும் ஆகி வருகிறது. காலனியாதிக்க சாம்ராஜ்யங்கள் கடந்த கால விஷயமாகிவிடவீல்லையா என்று கேட்கக் கோள்ளும். ஆனால், மூன்றாவது உலகத்தில் அமெரிக்கா இப்பொழுது பின்பற்றும் கொள்கை. மற்றவர்களின் உரிமைகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளத் தயங்குவதைப் பிரதிபலிப்பது வருந்தத்தக்கது.

தங்கள் பிறப்பட்ட நிலைமையை உதறி விட்டு முன்னேற முயறும் நிரைகுவா, ஆப்கானிஸ்தான், அங்கோலா முகவிய கூட்டுச் சேரா நாடுகளைக் கவிழ்ப்பதற்குப் பல கோடிக்கணக்கான டாலர் ஒதுக்கப்படுவதற்கு இது காரணம் அல்லவா?

மத்திய அமெரிக்காவில் வாவிங்டன் செயல்படும் வீக்கத்தைக் கவனித்தால் போதும். 9-'4ல் குவாடியாலாவில், ‘யூனிடெட்.. ப்ரூட்’ என்ற அமெரிக்கக் கம்பெனியின் நலன்களைப் பாதிக்கக் கூடிய நிலச் சீர்திருத்தத்தைச் செயல்படுத்தக் குள்ளீந்து ஜாகபோ அர்பென்சின் ஆட்சிபைக் கவிழ்க்க அமெரிக்க சி. ஐ. ஏ. உளவு நிறுவனம் உகவி செய்தது. அதன் பிறகு அமெரிக்கக் கைக்கலிகள் ஒரு உட்சத்திற்கு அதிகமான குவாடிமானா சிவிலிய சென்களைக் கொண்டிருள்ளனர்.

இகழ்ச்சிக்கு உரிய கடந்த காலக் காலனியாதிக்கம் எந்த வடிவிலும் மீண்டும் புதுப்பிக்கப்படுவதை சோவியத் யூனியன் முழுமையாக எதிர்க்கிறது சோவியத் கம்பூனிஸ்டுக் கட்சித் திட்டத்தின் புதிய பகிப்பு, மாஸ்கோவின் இந்தக் கோட்பாட்டு நிலைய நன்கு பிரதிபொர்சிக்கிறது. அது குறிப்பாக, புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் எவ்வளவு வேறுபட்டவையாக இருந்தாலும், அவை எந்தெப்பாகதையைப் பின்பற்றிய போதிலும், அவற்றின் மக்கள், அந்தியர் தலையிடு இன்றித் தங்கள் பிரச்சினைத் தாங்களே தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற விருப்பத்தின் மூலம் பின்னக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அவர்களை சோவியத் யூனியன் முழுமையாக அதிர்க்கிறது. ‘புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் தங்கள் எதிர்காலத்தையும், தங்களுக்குப் பிடித்தமான சம்தாப அமைப்பையும் தேர்ந்து எடுத்துக் கொள்வது அவற்றின் புனிதக் கடமையாகும் என்பதில் சோவியத் யூனியனுக்குச் சந்தேகமேயில்லை’ என்று அந்த தலை வேலை கூறுகிறது.

மூன்றாவது உலக நாடுகளில் எற்படும் வாவிங்டனுக்குப் பிடிக்காக மாற்றங்கள் ‘அத்தீய சித்தாந்த ஏற்றுமதி’ யின் விளைவைக்கொண்டு, ‘சோவியத் விஸ்தரிப்பு’ கூடாள்கையின் விளைவைக்கொண்டு அமெரிக்கா கூறுவதற்குக் கிறிதம் ஆதாரம் இல்லை.

சோவியத் பொருளாதாரம் புதிய கடமைகளை நிறைவேற்ற புதிய ஞானம்

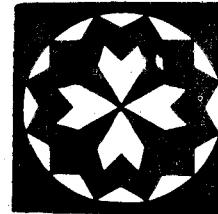
ஃபியோதர் பிரேயுஸ்

இவ்வாண்டு புதிய தொழில் நுட்பத்தைப் பெருமளவில் அறி முகம் செய்து வைக்கப்பட்டதன் விளைவாக, ₹.10,000 தொழிலாளர்கள் சோவியத் தொழில்துறையில் 'உபரி' யாகியுள்ளனர். தற்போது 4,00,000 தொழிலாளர்கள் மறு பயிற்சிக்குப் பின்னர். உடலுழைப்பு வேலைகளிலிருந்து இயந்திரமயமான வேலைகளுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளனர்.

சோவியத் யூனியனில், உழைக்கும் மக்களின் பற்றாக்குறை கடுமையாக இருக்கிறது; இந்த நாட்டில் தொழிலாளர்கள் 'உபரி' யாகும் நிகழ்வுப் போக்கு, தொழில்மயமாகியுள்ள மேலை நாடுகளில் ஏற்படும் இந்த நிகழ்வும் போக்கிலிருந்து பெருமளவு வேறுபடுகின் றது: அந்த நாடுகளின் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மேன்மேறும் அதிகரித்து வருகிறது. உதாரணமாக, பிராண்சில் 1980 ம் ஆண்டு களின் முற்பகுதியில் இயந்திர மனிதர்கள் புகுத்தப்பட்டதால் கமார் 30,000 வேலைகள் இல்லாது போயின. முன்னறிவிப்புகளின் படி இந்தப் பத்தாண்டுகளின் முடிவு வரையில், மேற்கு ஜெர்மனி யில் ரோபோக்கள் புகுத்தப்படுவதன் விளைவாக 2,00,000 வேலைகள் இழக்கப்படும் என்று கூறிகிறது, மேலை நாடுகளில் இவ்வாறு உபரியாகும் தொழிலாளர்களின் கதி வேலையில்லாத திண்டாட்டமேயாகும். ஆனால், சோவியத் யூனியனில் என்பதாம் ஆண்டுகளின் முற்பகுதியில் இயந்திர நிர்மாணத் தொழிலில் ரோபோக்கள் அறி முகம் செய்யப்பட்டதன் விளைவாக உபரியாகிய 1,10,000 பேர்களில், தனியொரு தொழிலாளி கூட வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்கு அளாகவில்லை. இந்தப் பத்தாண்டுகளின் முடிவில் சுமார் 1,20,000 ரோபோக்கள் சோவியத் தொழிலாளர்களின் துறையில் புகுத்தப்படவிருக்கின்றன. இதனால் 3,50,000 தொழிலாளர்கள் உபரியாவார்கள் என்று பொருளாதார ர்புணர்கள் கருதுகின்றனர். ஆனால் ரோபோ மயமாக்கப்படும் நிகழ்வுப் போக்கு மக்களின் தொழில்கள் சம்பந்தமாகவோ, அல்லது அவர்களை துப்பொருளாயத் அந்தஸ்து சம்பந்தமாகவோ அவர்களுக்கு பாதகம் விளைக்காது.

தற்போது, அடுத்த சோவியத் தீர்த்தாண்டுத் திட்டம் தொழில் நிலையங்களின் அஹுவலர்களால் விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழில்நுட்பவியல் முன்னேற்றத்தை துரிதப்படுத்துவது குறித்தும், ஊழியர்களின் குறைப்பு, அவர்களின் தொழில் மறுபயிற்சி, மறு விளையாகம் ஆகியவற்றின் மிகு ஆக்கமான விளைவு ஏற்படுத்துவது குறித்தும், திட்டம் மிகுந்த வகைம் செலுத்துகிறது.

புதிய நகல் திட்டம். 1986 பிப்ரவரி 25ல் மாஸ்கோவில் துவங்கவிருக்கும் சோவியத் கம்பியனிஸ்டுக்கட்சி 27வது காங்கிரஸின் பரிசீலனைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படும்.

எதிர்காலம்

நவ. பாலகோபால்

நாட்டினிலே விலையேற்றம் — இது நானிலத்தோருக்கு வாட்டம் ஏடுகளில் இதைப்பற்றி — செய்தி எங்குமிருக்குது கற்றி.

சீனியின் விலையேற்றம் உச்சம் — நாளும் சீனிப்பதற் கில்லை மிக்கம் தானியமும் விலையேறி — தீன்று தாண்டவமாடுது சிறி.

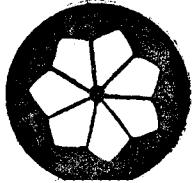
உடுக்க உடைகளும் இல்லை — இங்கு உண்மையைக் காண்பதே தொல்லை குடிப்பதற்குமில்லை நன்றீர் — விழாக் கூட்டத்தில் எதற்குத்தான் பன்னீர்.

கோழையாய் வாழ்த்திடும் ஏழை — உணவு கொள்வதில்லை மூன்று வேலைகளையென்ப பாடு பட்டும் — அவன் கண்டதில்லை ஒரு பட்டும்.

வருங்காலம் எப்படிப் போகும் — உயிர் வாழ்வதுவே இழி வாகும் தெரிதே விவற்றினை யென்னி — நாழும் செய்திடுவோம் ஏதும் நன்னி.

அலுவலகம் செல்லுவோரே — முதல் அறிந்து செயற்பட வேண்டும். கலைகள் செழித்திட வேண்டும் — கமக்காரர் விழித்திட வேண்டும்;

முன்னேற்றத் தொழில்களைச் செய்து — நுட்ப முறைகளைச் சொல்லுநாம் உய்து என்றென்றும் புத்திகொள் வாழ்வு — கொண்டால் என்றும் வராதொரு தாழ்வு.

கண்டுபிடிப்பாரா ? குண்டு !

கு. பரராஜேசுகரம்

விஞ்ஞா ஏத்தின் விந்தைக ளாலே
மனித வாழ்வை மேம்படச் செய்ய
வல்லர செல்லாம் முயன்றிட வில்லை
நல்லர காட்சி செய்திட வில்லை
ஏரினை வளர்க்க முயல்வ தினிலும்
போரினை வளர்க்கப் போட்டி நடக்குது.

ஆயுதப் போட்டியைக் குறைத்து உலகில்
அமைதியைப் பேண உழைத்தோக் கெங்கு
பரிசுத் திட்டம் பலவும் இருக்குது
இருக்கும் என்ன? பருந்தைப் போல
பறந்து உலகில் அமைதிப் புருவை
வல்லர செல்லாம் கொல்ல முயலுது.

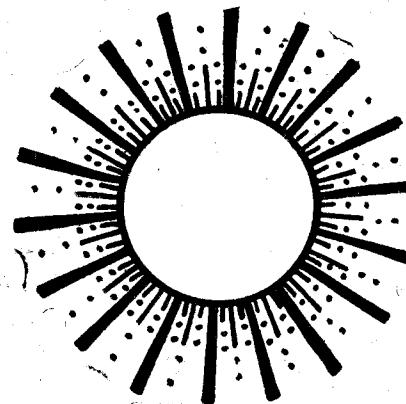
ஆயுகம் விற்றிடத் தானேவர்கள்
அவ்னான் தமிழ் அடிப்பிடிக் கெல்லாம்
ஆபத் பாந்தவர் ஆகத் தோன்றி
அவர்கட்ட கிடையே பகையை வளர்த்து
கிண்டு முடிந்து சேட்டைகள் விடுகினம்
சிறிய நாடுகள் சிக்கித் தயிக்குது.

கட்டிட முன்ன பகுதிகள் என்றால்
கட்டிடத் திற்குச் சேத மெதுவும்
உண்டாக் காமல் மனித உயிர்களை
மட்டும் கொல்ல என்றே குண்டு
கண்டே பிடித்தார் என்று வலர்க்கு
மனித உயிர்களை வெத்தகை ஆசை?

உண்டு வாழ உயிரைக் காக்க
எங்கு ஏங்கும் உயிர்கட்ட காக
உணவுப் பயிரின் உற்பத் தியீனை
குண்டு போட்டுப் பெருக்கிக் காட்ட
கண்டாற் குண்டு எப்படி இருக்கும்?

36

கிளிநொச்சி மாவட்டம்
புதிதாக மலர்ந்துள்ள மாவட்டமாகும்.
எதிர் காலத்தில் இம் மாவட்டம்
செழித்துப் படர்ந்து வளர்ந்திடவும்
அம் மாவட்ட மக்கள் புதிய
கபீசுசம் பெற்று வாழ்ந்திடவும்
வாழ்த்துகின்றேம்.

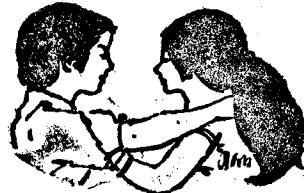
29345

மெய்கண்டான் பிரஸ் லிமிடெட்

161, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11.

கிளை : 164, ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

எங்கேதான்

வாழ்ந்தாலும்

ச. முருகானந்தன்

உக்கிரமமாகப்' பெய்து கொண்டிருந்த பளியையும் பொருட்படுத்தாமல், காற்றே, வெளிச்சுமோ வராத அந்தச் சின்னஞ்சிறிய சமையல் அறைக்குள் ஈரவிற்கு எழுப்பிய புகை மண்டலத்திற்குள் முழும். இடிந்து போய்க்கிடந்த மண்ணுப்பின் எதிரே அமர்ந்துகொண்டு தன்னீரைக் கொதிக்க வைத்துக் கொண்டிருந்தாள் கண்ணம்மா.

அடுப்புப் புகட்டில் குப்பி விளக்கு எரிந்து கொண்டிருந்தது. அதி காலையின் வரவை கேவல் அறிவித்து விட்ட போது மூலம் வெளியில் இன்னமும் இருள்ள மற்றுக் கிலையில்லை.

முத்தையா அறை மூலையில் சாக்கைப் போர்த்திக்கொண்டு முடங்கிப் போயிருந்தான். அந்தச் சின்னஞ்சிறு குடிசை வீட்டில் குசினிபும், ஒரு அறையும் தாவாரமும் மாத்திரம் தான் இருந்தது. மலையக குச்ச லயங்களில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட இவர்களுக்கு இது ஒன்றும் புதிய தல்ல.

பம்பலக்கல்லை எஸ்டேட்டில் தேயிலைக் கொழுந்து பறித்துக்

கொண்டிருந்த காலத்திலையே வறுமைக்கும் பட்டினிக்கும் பழக்கப்பட்டவர்கள் தான், மலையகத்தின் கொடுங்குளிரில் உயிரைத் தாங்கிப் பிடித்துக் கொண்டு, உடமை வர்க்கங்களுக்காக உழைத்து உழைத்துக் கண்ட மிக்கம் எதுவுமே இல்லை. இருந்த கொஞ்ச நஞ்சப் பாபாத் திரம் பண்டகளையும், பிற உடமைகளையும் 8 கலவரத்தில் முற்றுக் கிழந்து விட்டு, கட்டிய துணியுடன் அகதி முகாமுக்கு வந்து அங்கு ஆற்றே மாதம் அஞ்சாதவாசம் செய்து, கடையில் வன்னேரியிலுள்ள ஆளையிழுந்தான் குடியேற்றத் திட்டத்தில் வந்து சேர்ந்தான் முத்தையா.

அக்கராயன் அகதி முகாமி விருந்தபோது தான் கண்ணம்மாவைக் காதலித்துக் கைப்பிடித்தான். என்றாலும் ஒரு நாள் விடிவு வரத்தான் செய்யும் என்ற அதீத நம்பிக்கையுடன் இருவரும் எத்தனையோ கண்டங்களுக்கு மத்தியிலும் ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்து வந்தார்கள். 'நெட் பானை' வழங்கும் 'ரேசன்' வயிற்றைக் கழுவ உதவியுது.

அவர்களின் உதவியோடு, தமக்கு வழங்கப்பட்ட காட்டு நிலத்தை வெட்டி, துப்பரவாக்கி மிகவும் கண்டப்பட்டு இந்தக் குடிசை வீட்டை அமைத்து விட்டார்கள்.

நேரிய காட்டுத் தடிகளை வெட்டி குத்துக்கால் நட்டு, புது மண் வெட்டிச் சுமந்து வந்து மணலோடு கலந்து தண்ணீர் ஊற்றி ஊறவிட்டுப் பிசைந்து குழைத்து. பெரிய பெரிய உருணையைக்கி, இருபக்கழும் பலகையடித்து, நேர்த்தப்பாமல் அடுக்கி மொங்காணிட்டு இருக்கி அந்த நான்கு கவர்களையும் அமைக்க முத்தையை கண்ணம்மாவும் பட்ட சிரமம் அளப்பரியது.

பிறகு காட்டு மரங்களைக் குறுக்கு நெடுப்காக வைத்து வரிந்து கட்டி தென்னங் கிடுகுகளால் வேய்ந்து ஒருவாறு குடி வந்தாகி விட்டது. பாத்திரம் பண்டங்கள் இவைசமாக 'நெட் பானை'வால் வழங்கப்பட்டது. அருகிலேயே கிணறு வெட்டுவதற்கும் பண உதவி கிடைத்த தால் சீக்கிரத்திலேயே அதையும் வெட்டக் கட்டி முடித்து விட்டான் முத்தையா. ஒரு நாள் இவனது நிலத்தைப் பார்வை செய்த நிர்வாகி நேரிலேயே தனது பாராட்டுத்தகளைத் தெரிவித்தார்.

'எல்லோரும் முத்தையா வைப்போல உழைத்தால் விரைவிலேயே வன்னேரி பொன்னேரியாகி விடும்' — அவரது பாராட்டுதல்கள் அவனுக்கு மேலும் உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது.

வெட்டிப் பண்படுத்தி யகாணித்துணைச் சுற்றி நெருக்கமான வேலி அமைத்துப் பாதுகாத்து உள்ளே காய்கறித் தோட்டம் போட்டான் முத்தையா. தக்காளி, கத்தரி, மிளகாய் பேட்னால் நாற்றுக்கூடும் கொடுத்து வாங்கி விருந்தன.

கிளிநொச்சியிலிருந்து வாங்கி வந்து பாத்தி அமைத்து நட்டான். அவனது முயற்சியைப் பாராட்டி அவனுக்கு ஒரு 'வாட்டர் பம்ப்' வழங்கப்பட்டது. இதனால் அவனது முயற்சிகள் மேலும் உயர்ச்சி பெற்றன.

இடையிடையே ஊன்றப் பட்ட வெண்டை, பூசனி, பயிற்றை வித்துக்களும், தூவப் பட்ட முனைக்கிரை விதைகளும் பச்சை பிடித்து முளைக்கத் தொடங்கியிருந்தன.

வெறும் காய்கறித் தோட்டமாக மட்டும் நின்றுவிடாமல், ஒரு நிர்த்தரத் தோட்டமாக அதை ஆக்கிவிட வேண்டும் என்பது கண்ணம்மாவின் ஆசை. கண்ணம்மா தன் எண்ணத்தைக் கணவளிடம் கூறியதும் அவனும் அதை ஆமோதித்து ஒரு புறத்தே வாழும் மரங்களும், கரையோரமாக தென்னம் பிள்ளைகளும் நட்டான். தோடை, எலுமிக்சை, பலா, மா என்ற வகைக்கு ஒன்றிரண்டு மரங்களாக நட்டுப் பாதுகாத்தான்.

பெரு மரங்களை நட்டபோது விவசாய அலுவலர்களின் ஆலோசனைப்படி போதிய இடைவெளி விட்டு நாட்டிச் சுதாரத்தில் இரண்டு மூழ் ஆழத்தில் கிடங்கு வெட்டி குழியில் உப்பும், சாம்பலும், ஏருவும் இட்டு பக்குவமாய் நாட்டினால், வானமும் வஞ்சகம் செய்யாததால் வைத்த பயிரெல்லாம் வளமாய்த் துளிர்த்தன.

வரண்டு கிடந்த வாழையெல்லாம் புதிய இலைகள் விட்டு தளிர்த்து வளர்ந்து தோகை விரித்தன. தென்னைகள் குருத்து விட்டன. மாவும் பலாவும் கவைருன்றன.

காய்கறி பலன் தரத் தொடங்கியதும் இவர்களது கடன்பழு கொஞ்சம் குறைந்தது, கிளிநோச்சியில் வாரத் தில் இரண்டு நாட்கள் முறைச் சந்தை உண்டு. நாலா பக்தத்திலிருந்தும் விவசாயிகளும், விவாபாரிகளும் வருவார்கள். தடங்கவின்றி விற் பணியாகுமானாலும் முத்தையா வும் வாரத்தில் ஒரு தடவை முறைச் சந்தைக்குப் போவான். காய்கறிகளோடு வாழையிலையும் வெட்டிக் கட்டிக்கொண்டு விற் பணிக்குக் கொண்டு செல்வான்.

வண்ணேரியிலிருந்து கிளிநோச்சி இருபுது மைல் தான் என்றாலும் காலியில் ஒரு தடவையும் பின்னர் மாலையில் ஒரு தடவையும் தான் பஸ் வந்து போகும். பெருமழை என்றாலும் அதுவும் வராது.

இன்றும் முத்தையா சந்தைக் குப் போகும் முறை. அது தான் அதிகாலையிலேயே கண்ணம்மா எழுந்து தேநீர் தயாரிப்பதில் ஈடு பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுப்படியின் கலசலப்பில் அருண்ட முத்தையா எழுந்து காலைக் கடன் களை முடிக்க வெளியே சென்றார்கள். இருஞ்சுக்கும் வெளிச்சத்துக்கு மிடையிலான அந்த மைமல் பொழுதில் வாணத்து வெளிகள் மங்கி மறைந்து கொண்டிருந்தன.

கண்ணம்பா தேநீரும் கையு மாக வந்தபோது, அடுக்களைக்கும் திண்ணைக்கும் இடையில் உள்ள வாசற்படியில் புன்னகையோடு நின்றுகொண்டு குறும்பாகச் சிரித் துக்கொண்டிருந்தான். கட்டையான் சுற்றே பெருத்த தோற்றம் அதனால் வயிறு தொந்தியாய்க் காணப்பட்டது.

‘இவ்வளவு வேலை செய்தும் வண்டி வத்துதில்லையே’ என்று செல்லமாகக் கேட்டபடி தேநீரை நீட்டினால் கண்ணம்மா.

‘ஏன்; அதால உணக்கு ஏதா வது இடைஞ்சலா?’

அவனது குறும்பைப் புரிந்து கொண்டு அவள் நாணத்தோடு சிரித்தாள்.

‘ம் நானும் கஷ்டப்படுறேன் பலன் தான் இல்லை’; அவனது மென்மையான வயிற்றுப்புறத் தையே நோக்கியபடி தேநீரை உறிஞ்சினான்.

‘ஆமா, அதுக்கென்ன இப்ப அவசரம் இரண்டொரு வருஷம் போட்டுமே’ என்று சொன்ன வள் கற்றுத் தயக்கத்தின் பின் தொடர்ந்தாள். ‘இந்த மாதம் இன்னும் முழுக்கு வரலங்க’

‘அப்படியா? என்று மகிழ்ச்சி யோடு அவளை அணைத்து முத்த மிட்டான். ‘ஐயே! ஒரு நேரம் காலம் இல்லேங்களா?’, எப்ப பார்த்தாலும் இதே எண்ணம் தான்’ அவள் பிரு பண்ணினாள். ‘தேத்தன்னி ஆறுது எடுத்துக் குடிந்க’

‘நீ குடிச்சியா?’ அண்போடு கேட்டான் முத்தையா.

அவனுக்கு மனைவிடீது அளவு கடந்தே ஆசை. ‘கண்ணு கண்ணு’ என்று உருகிப்போய் விடுவான். அவருக்கு அவனமீது உயிர்.

‘சரி பஸ் வரப்போகுதுங்க’

மரக்கறிகளை சாக்கில் கட்டி அன். கத்தரியும் வெண்டியும் நிறைய இருந்தன. இரண்டு பெரிய பூசினிக்காய்கள், வாழை இலைக்கட்டு எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு சந்திக்கு பஸ் ஏற்புறப்படும்போது கேட்டான் ‘கண்ணு உணக்கு என்னவேணும்’

‘நீங்கதான் வேணும்...’ அடுக் கான பற்கள் பளிச்சிட்டன.

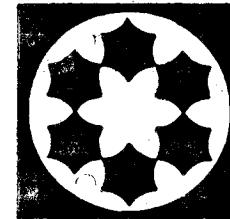
‘வந்து கவனிக்கிறேன்’ எட்டி நடந்தான்.

பஸ் வழக்கம்போல நிறைந்த சனத்துடனேயே வந்தது, கால் வைக்க முடியாதபடி மூட்டை முடிச்சுகள். ஒருவாறு முடிச்சுக்கை கீழும் ஏற்றித் தானும் ஏறிக் கொண்டான்.

பஸ் கிளிநோச்சியை அடைந்தது. துப்பாக்கி வெட்டுக்கள்

தீர்க்கப்பட்டன. ‘ஐ யோ, அம்மா’ என்ற அவற்றின்.

முத்தையாவும் வேறு சிலரும் இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்தனர். பாதுகாப்பு படையீனர் த் தாக்க முயன்ற பத்துப் பயங்கர வாதிகள் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட தாக் பாதுகாப்பு வட்டாரங்களை மேற்கொள்ள காட்டி ‘லங்கா புவத்’ தெரிவித்ததாக வானேவி யும், ரூபவாகினியும் அறிவித்தன.

ஒரு இளைய குரல்

ஒரு கை கொடுத்து உதவுங்கள் என்னால் முடியவில்லை என்னைச் சுமக்க.

இதென்ன கொடுமை! சிறு முளைப்பதாலே பறக்க முடியாமல் நான் பாடுபடுகிறேன்.

கடந்து போன நாட்களில் கால்கள் மிதித்து இதயமே காயம்.... அதிலே விழும் என் முச்சத் துளிகளோ மூட்கள்!

துளிராகும் நாளைய யோசனைகள் கருகி உதிர்கிறது — பச்சையிலேயே பழுத்த இலையாகி விட்ட வாழ்வுக்கு முன்னால்.

என் சொந்த ஆசைகளின் வருடங்களுக்கும் என் சொந்த மன்னின் வெக்கைக்கும் இடையிலே எனக்குள் நானே சிக்கிக்கொண்டு .....

ஒரு கை கொடுத்து உதவுங்கள் என்னால் முடியவில்லை என்னைச் சுமக்க!

— வாக்குவள்

ரூயம்

‘சௌமினி’

உயத்துப் பனி, வரம்பின் மீதிருந்த அடர்ந்த சின்னப் புற களின் மீதிருந்து பாதங்களுடாக உடலெங்கும் பரவுவது போல் ஒரு சிவிர்ப்பு. பனிக் காற்று முகத்தில் மோதி மூக்கு நூனி யைக் குளிர் வைக்கிறது. தலைப் பாகையை இன்னும் சற்று இறுக்கச் சுற்றிக் கொண்டு துவாயால் தோன்களை இழுத்து மூடிக் கொண்டான் அவன். இந்த ஹடுருவும் பனிக்குள் என்னமாய்ம துது ஒரு கதகதப்பு, என்னமாய் ஒரு நிறைவு பொங்கிப் புரள்கிறது. அந்த மூன்று ஏக்கரையும் அந்த வரம்பின் மீது நின்றுகொண்டு, அந்த ஒன்றை ஏக்கரையும் அடைத்துக்கொண்டு வாளிப்புடன் நிமிர்கின்ற அந்த மிளகாய்க் கண்டுகளைப் பார்க்கும்போது மனத்தினுள் ஒரு நம்பிக்கை நிமிரத்தான் செய்கிறது. இன்னும் இரு வாரங்களுக்குள் செடிகொள்ளாமல் பூக்கள் நிறைந்து கண்ணிப் பெண்களாய் தலை குணிந்து நிற்கும்.

நாற்று மேடை போட்டதி விருந்து இந்தப் பருவத்திற்குக் கொண்டு வரும்வரை அவன் பட்ட சிரமங்கள், தூங்காத இரவுகள் எத்தனை. செலவுக்கு வேண்டிய பணத்துக்கு என்ன செய்யலாம் என்று அவனும்

அவனுமாக எத்தனை இரவுகள் திட்டம் வகுத்திருப்பார்கள். ஆனால் தூங்காத கண்களின் அந்தச் சிவப்பு, இந்த மிளகாய்க் கெடிகளின் பக்கமை வெள்ளத் தில் நிறைந்து குளிர்ந்து விடும். ஆனால் நேற்று ராத்திரி தூங்காத கண்களின் சிவப்பை இன்று இந்த மிளகாய்க் கெடிகளினால் கூடத் தனிக்க முடியவில்லையே. காலையில் எழுந்து வந்த உடன் மனம் வழக்கம் போலவே அந்தக் குளிரை மீறிய கதகதப்பை உணர்ந்தாலும் அதைக் தொடர்ந்து அக்கதகதப்பை பெரு நெறுப்பாய் மாறி மன செல்லாம் கூடுவதுபோல் ஒரு உணர்வு. காதருகே மீண்டும் மீண்டும் நாகராஜன் அச்சொற்களைச் சொல்வதுபோல்.....

பள்ளி ப் பருவத்திலிருந்து தொடங்கிய நட்பு வளர்ந்து இருகி, பாசமாகி உறவில் முடிந்துகூட இன்று எவ்வளவு காலம்? இவ்வளவு காலமும் ஒரு வரை ஒருவர் புரிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்ததைலாம் எவ்வளவு மடத்தனம்? அவனு அப்படிச் சொன்னான், அவனு அப்படி என்னை நினைத்தான்? மனம் தனக்குள்ளேயே கேட்டுக் கேட்டுத் தவித்தது.

தேனீர் அருந்துவதற்காக அவன் அழைக்கும் குரல் கேட்டு வீட்டை நோக்கிப் பார்வையைத் திருப்பினான். அந்தப் பள்க்குள் அவனிடம் வரத் துடிக்கும் பிள்ளையை அவள் சமாதானப்படுத்துவதைப் பார்த்து உரக்கச் சொன்னான்.

‘கண்ணம்மா! உங்கையே நில்லுங்கோ, அப்பா இந்தாவாறன்’ சொல்லியபடியே கிணற்றுடியில் முகம் கழுவித் துடைத் துக்கொண்டு வந்தவன். தன்னை நோக்கி ஓடிவந்த குழந்தையைத் தூக்கிக் குழியும் கண்ணகளில் முத்தமிடுகிறன். மனம் லேசாக்கலக்கிறது.

கோப்பி ஆற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவளருகில் போய் ‘பொட்டுவைத்த வட்டமுகம் என்னமுகமோ?’ என்று கன்னத்தைக் கையால் தட்டுகிறன். மறுகன்னத்தைப் பிள்ளையின் குஞ்சுக் கரம் தட்டுகிறது. அவள் கோப்பியை நீட்டியபடியே ‘எத்தினை நல்ல நல்ல பாட்டெல்லாம் புதுசா வந்திருக்கு ஒண்டைப் பாடமாக்குங்கோவன். உதென்ன பழைய தாநாயகன் மாதிரி..... என்கிறன்.

அவன் எழுந்து தோட்டத் திற்குள் போகும்போது அவள் அடுக்களைக்குள் நுழைந்ததான். அதற்குள் அடுப்படி சட்டி பாத் திரங்கள் கழுவி அடுப்புப் பற்றவைத்து தலை பின்னி பொட்டு வைத்து கோப்பியுடன் நிற்கும் அவள். சுறுசுறுப்பும் துடிப்பும் அவனுக்கு மிகவும் பிடித்தமான ஒன்று.

‘விடியக்காலமை அழகாய்ப் பொட்டு வைச்சக் கொண்டு அலுவல் பாக்கிற உனக்கு இக்தப் பாட்டைப் பாடாமல் ஒரு ராகம் பாடலோடு காதில் கேட்டதோ’ எண்டு பாடினால்

பொருத்தமாயிருக்குமே? என்று கேட்டு அவள் முதுகில் ஒரு அடிவைத்தான்.

‘ஐயோ அம்மா’ என்று அவள் துள்ளி விலகினால். அவனது கண்ணம்மா ‘அம்மாக்கு ஏன் அடிச்சாய்?’ என்று அவனுக்கு ஒரு அடிபோட்டு அவளை வந்து அணைத்துக் கொள்கிறது. இருவரும் சிரிக்கிறார்கள்.

‘இன்டைக்கு என்ன புல்லு’ என்றான் அவன் கோப்பியைக் குடித்தபடியே.

‘ஏன் நேற்று தோசைக்கு அரைச்சு வைச்சன் மறந்து போச்சா?’ என்கிறார்கள்.

‘ஓ... ஓ... இப்பதான் நினைவு வந்தது. சரி காரமா ஒரு சம்பல் அரைச்சு வைச்சிட்டு தோசையை ஊத்து. நான் இந்த மனவெட்டியளைக் குடுத்திட்டு வாறன். அவன் கத்தப்போருணரண்டு நாளாச்செண்டு என்ற படியே சேட்டைக் கொழுவிக் கொண்டு புறப்படுகிறன்.

படலையைத் திறந்து தும்பற்றைகள் வெட்டித் துப்பரவு செய்யப்பட்ட சிமெண்ட வாய்க்கால் ரோட்டு நீளத்திற்கு வளைந்து செலவுது தெரிகிறது.

வாய்க்கால் துப்பரவு செய்து எத்தனை நாளாச்சு. இன்னும் தன்னை தாற நோக்கமில்லை மன்னெண்ணையும் பெற்றேலும் வாங்கவே உழைப்புச் சரியாயிருக்கு .... படலையைக் கொழுவி விட்டு மன்னெவட்டிகளைச் சைக்கில்லை வைத்துக் கட்டியவன் புறப்பட ஆயத்தமாகும் போது மனி வருகிறன்.

‘என்னை தண்ணை எப்பதறுகின்மா? சித்திரைக்கெண்டு கைதக்கினம், மெய்தானே அணைன? மனியின் குரவில் கவலை தொண்ணிக்கிறது.

‘ஒம் மணி. அப்பிடித்தான் கதைக்கினம். போன வருசம் கடைசியாய் நானூறு ரூபா கட்டச் சொல்லி கடிதம் வந்ததே. ஒருவரும் கட்டேல்லையாம். அது கட்டினால்தான் தண்ணி என்டு கதைக்கினம்.

‘என்னண்ணே, உதைவிடவே நா ந்த சள் நாலாயிரத்துக்குக் கிட்டக் கட்டியிருக்கிறம். போன வருசம் வெங்காயம் புழுவிழுந்து திருவையாறு முழுக்க நட்டம். முப்பது நாப்பது எண்டு கட்டப் பட்டவை எவ்வளவு இருக்கினம். வெங்காயத்துக்கு எண்ட பேரிலே இந்தத் திருவையாறு மன் எத்தனை லட்சத்தை விழுங் கியிருக்கும் தெரியுமே?

அவன் பேச்சு இவனுக்குத் திடீரென்றுசிரிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அவன் சிரிப்புடனே சொல்கிறுன்—

‘நல்லாய்த்தான் கதைக்கிறுய். இப்ப ரண்டு மூண்டு நாளாய் நான் இதைப் பற்றி யோசித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இஞ்சை நா ஸீன் சு பேரோடை கதைச்சு ஒழுங்கு பண்ணியிருக்கிறன். இன்டைக் கொருக்கா காணிக் கந்தோருக்குப் போய் கதைச்சுப் பாப்ப மெண்டு. நீ உன்றை மூன்றாம் பகுதியிலையும் சில ஆக்கன்கூக்டிடிக் கொண்டு வாவன் ஒரு பத்து மணிபோல். இன்டைக்கு வியாழன். சீ. யோ. இருப்பார்.

சைக்கிளில் விரையும் போது அன்று செய்ய வேண்டிய வேலைகளை மனம் வகுத்துக் கொள்கிறது. வீட்டிற்குப் போன்றும் சாப்பிட்டுவிட்டு செல்வத்தை கடைசி ஆயிரம் கண்டுக்கும் மருந்தடிக்க ஏற்பாடு பண்ணி விட்டு கினிநொச்சி போய் காணிக் கந்தோர் அலுவலை முடித்து, லோன்றியில் உடுப்பு

களை எடுத்துக் கொண்டு போன கிழமை வாங்கின பத்து ரூபா வை யும் நாகராஜனிட்டைக் குடுத்திட்டு.....

மனம் திடுக்கிட்டாற் போன்று நினைவுகளிலிருந்து தடுமாறி நின்றது. நேற்று அவன் சொன்ன வார்த்தைகள், அதன் அர்த்தங்கள் .. அவன் மாறிப் போனாலே இல்லை நான் மாறி விட்டேன்?

சொந்தக் காணியை குத்தகைக்குக் கொடுத்துவிட்டு கடையில் நின்து சீரழிகிறேன் என்று கவலைப்பட்டு, பரிதாபப்பட்டு நான் ஒரு ஆற்றுமையில் சொல்லப்போக அவன் எவ்வளவு தூரம் விகற்பமாக எடுத்துக் கொண்டு சொன்னான்.

‘உனக்குச் சொந்தக் காணியும் கீடும் இருக்கிற திமிரிலை நீ இப்பிடிக் கதைக்கிறோய். ஈடுவைச்சு காணியை மீள ஒரு ஆரூயிரம் ரூபாய்க்கு வழியில் வாமல் மனிசுபிள்ளையை ஊரிலை விட்டிட்டு இஞ்சை கடையிலை கிடந்து மாயிறன் நான். அவசரக் கடன்களை அடைக்க ஒரு ஜநாறு ரூபா மாறித்தா எண்டு கேட்டதுக்கு நீ திமிர் காட்டி னைய...’

வெளிநாடு போவதற்காக ஜந்து வருடத்திற்குக் குத்தகை ஈடாக்குக் காணியை வைத்து காக்க வாங்கி செலவழித்தாகிவிட்டது. வெளி நாடு போகவழில்லை. இரண்டு வருடம் கழிந்த நிலையில் மீதி மூன்று வருடக்காக ஆயிரம் கொடுக்காமல் காணியில் கால்வைக்கவும் முடியாது.

வளமான அந்தக் காணியைக் கடந்து போக நேரும் போதெல்லாம் ‘பாவம், ஆசையிலை இழந்திட்டான். அவன்

பாடுபட்டு அனுபவிக்க வேண்டியதை எல்லாம் இன்னெல்லாம் அலுபவிக்கிறேன்’ என்று கவலைப்படாமல் போக முடியவில்லை. வீட்டில் அவனுடன் மனவருத் தப்படாமல் இருக்கவும் முடிவு தில்லை. அந்தப் பச்சாத்தாபம் தான் நேற்று அவன் ஜநாறு ரூபா காக் கேட்டதும் இவன் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

நாகராஜா, நீ என்ன கஷ்டப்பட்டெண்டாலும் காணியை மீறுந்து நல்லது. உன்றை காணிக்கை இந்தமுறை பயிரவு திறமாய் இருக்கு. நிச்சயம் இந்தமுறை லாபத்திலை அவன் ஒரு எழுப்பம் எழும்பி விடுவான். வாழைக்குலை வேறை ஒவ்வொரு சந்தைக்கும் கொண்டுபோருன் கஷ்டப்பட்டு மீண்டிட்டால் வாறமுறையாவது செய்து வீட்டையும் கொஞ்சம் ஒழுங்காகத் திருத்திப் போடலாம் .....

இதிலே என்ன தப்பெண்ணை இருக்கிறது? இதிலே என்ன திமிர் இருக்கிறது? என்னைப் போல உன்னாலாகுமா என்று இதைச் சொன்னான்?

இதற்கு அவன் சொன்ன பதில்தான் இவளைத் தேளாய்க் கொட்டி இந்த நிமிஷம் வரை துடிக்க வைக்கிறது. பாசப் பினைப்பற்றவர்களிடம் இப்பேசுக்கள் வெறும் பேச்சுக்களாகவே போய்விடும். ஆனால் பாசப் பினைப்பில் இறுகிப் போனவர்களிடம் மாறுபாடான ஒரு சின்னச்சொல்கூடப் போதும் பெரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்த. துயரத்தின் எல்லையில் போய் நின்று சன் என் என்று தன்னையே மீளாய்வு செய்யும் மனம்.

போன வருஷம் வரையும் இவனது வீடும் ஒற்றைக் கொட்டிலாகத்தான் இருந்தது. போன புருசம் அவனும் அவனுமாக மனம் வைத்துப் பாடுபட்டு,

தெய்வமும் அவர்கள் பக்கம் இருக்கவே செலவு போக வந்த பணத்தில் நகைகளை அடைவு எடுக்காமல் புதுப்பித்து விட்டு இரண்டு அறை விருந்தை என்று மண்ணாலே என்றாலும் வசதி யான பாதுகாப்பான ஒரு ஸ்டாக் கட்டிக் கொண்டார்கள்.

இவனுக்கு முன்பே தனது காணியில் தோட்டம் செய்ய வந்துவிட்ட அவனால் கொட்டில் வீட்டிலிருந்து ஒரு அடிகூட முன் நேற முடியவில்லையே அந்த ஆற்றுமையா?

‘கடவுளேயென்று இம்முறை ஏதும் மிச்சம் வந்தால் நிலத் துக்குச் சீமெந்து போட்டு கவரையும் பூசி வெள்ளையடிப்பம் என்று அவன் தன் ஆசையைச் சொல்லியபோது, அவனும் ஆமோதித்திருந்தான். ஆனால் போனவாரம் நாகராஜனின் கஷ்டங்களைச் சொல்லி—

இந்த முறை அவன்றை காணியை மீண்டு கடுப்பம். அவன் நல்லாய் வந்தால் எங்களுக்குச் சுந்தோழம்தானே; அப்ப வாங்கிக் கொண்டால் சர்தானே’ என்று இவன் சொன்ன போது அவனும் தடையேதும் சொல்லவில்லை. அவனுடைய நியாயமான பேச்சுக்களை அவன் என்றுமே மறுத்ததில்லை.

இதை அவனிடம் சொன்னால் நம்புவானு? காணியும் வீடும் இருக்கிற திமிர் என்பானு, இல்லை நடிப்பு என்பானு? ஒரு வனுக்கு வாழ்வில் வசதிகளும் பணமும் பெருகப் பெருக உறவும் நட்பும் மறந்து கொண்டே போகும் என்பார்களே, மாருக அவனுக்கும் பணமும் வசதிகளும் வந்துவிட்டதே. அவன் மாறிப் போய்விட்டானே என்று நினைத்து தாமே மாறிப் போற வர்களைப் பற்றி என்ன, நினைப்பது?

சிந்தனைகளின் நடுவே தியா
குவின் வீட்டில் மண்வெட்டிகளை
ஒப்படைத்துவிட்டு வந்து சாப்
பீடு அமர்ந்தான்.

குடான் தோசைகளையும்
காரமான சம்பலையும் தட்டில்
போட்டு அவன் முன் வைத்தாள்
அவள். தனது யோசனையும்
தானுமாக கவனமின்றிச் சாப்
பிடும் அவளைப் பார்க்க அவனுக்கு
கவலையாக இருந்தது.

'என்னப்பா ஒரு பிடி பிடிக்
கப் போறவேண்டிட்டு. இப்ப
என்ன நடக்குது? என் தோசை
மெதுவா இல்லையா, இல்லை சம்
பல் உறைப்பில்லையா?

அதெல்லாம் நல்லாயிருக்கு.
நீசெய்து என்ன கூடாமல்
போகும். என்னவோ யோசனை...
ம.....

'நாகராஜா எங்கே கயும்
போமாட்டார், அங்கை கடை
யிலைதான் நிப்பார். இப்ப கிளி
நொச்சி போனாலும் முதல்
அங்கை போய்த்தானே மற்ற
வேலை. பிறகேன் சாப்பாட்டுக்
குள்ள தேவையில்லாத யோசனை.
சாப்பிடுங்கோ வடிவாய். அவன்
சொல்லியபடியே கல்லிருந்து
ஏடுத்த தோசையை அவன்
தட்டில் போடுகிறான்.

'சரி, உனக்குச் சுட்டு அலுக்
கிறவரைக்கும் நான் இன்னைத்
குச் சாப்பிடப் போறன் போடு.
அவன் போலியாக விரைவு காட்டினான். பின்னை பின்னால் ஒடிவு
வந்து கழுத்தைக் கட்டிக் கொண்டாள்.

'குஞ்சு, சாப்பிட்டியாம்மா'

'ஓ... நான் உனக்கு முதல்
சாப்பிட்டிட்டனே' அவன் பெரு
மையுடன் நீட்டி முழுக்கினான்.

'குஞ்சுக் கண்ணம்மா எத்
தினை தோசை சாப்பிட்டாள்
இன்னைத்துவிட்டு வந்து சாப்
பிட அமர்ந்தான்.

'ஓ.. ஓ.. என்றை அப்பா
வைக் கேட்டுப் பாருங்கோ நான்
கணக்கிலை எப்படியென்டு. உங்
கடை அம்மாதான் சொல்லியிருக்கிறான்.
பத்து வயதிலைகூட
ஐஞ்சும் ஐஞ்சும் எத்தனை என்டு
கேட்டால் கையெடுத்து எண்ணு
வீங்களாம்'

'ஐயையோ. அதையும் ஒப்
பிச்சாச்சா..... சரிதாயே நான்
வாபஸ் வாங்கிக் கொள்கிறான்'
என்று கூறியபடியே எழுந்து
போய் கையெலம்பிக் கொண்டு
வந்தவன், சரி நான் பிழையாய்ச்
சொன்னதுக்குத் தண்டனையாய்
ஒரு பேணி தேத்தண்ணி.

'அதுதான் தெரியுமே. இந்தாங்கள் என்று ஆற்றிய தேளீரை
அவன் முன் வைத்து விட்டு,
'கையோடை ரண்டுதோசையை
வாழையிலையில் சுத்தித்தந்திட்டு
சாப்பிடுங்கோ' என்கிறான்
அவன்.

அவன் அவனுக்கு அடிக்கக்
கையோங்கிறான். 'நளி என் ம
பண்ணியியா நளினம்?' சரி சரி,
கெதியாய்த் தா. மினைக்கடாமல்
போய் எல்லா அலுவலையும்
முடிச்சிட்டு வந்தால்தான் பின்
நேரம் கொஞ்சம் தண்ணி கட்டலாம்'
என்கிறான்.

'என்ன மனமடாப்பா இவருக்கு'
என்று நினைத்தபடியே
பார்சலைச் சுற்றுகிறான் இவள்.
விசேட சாப்பாடு என்றால் அதில்

ஒரு பங்கு நாகராஜனுக்குப்
போயே தீரும். அது வழக்கம்.
அவள் கேளாமலே செய்திருப்பாள்.
ஆனால், இரவு அவன்
வேதனையையும் கணவியிப்பையும்
பார்த்து உணர்ந்தவால்லவா
அவள். அதன் பிரதிபலிப்பால்
வழமையில் ஏதாவது மாறுபாடு
இருக்கும் என எண்ணித்தான்
அவள்.....

'அப்ப நான் வாறன். கண்ணம்மாவுக்கு டாட்டா' என்ற
படியே வாசலுக்கு வந்து சைக்
கிளை எடுக்கிறான் அவன்.

கடையில் இவளைக் கண்ட
தும் நாகராஜன் 'வாடாமச்சான்
உண்ணைத்தான் பார்த்துக் கொண்டு
இருந்தன் ஒரு முக்கிய அலுவல்'
என்றால் பரபரப்பாக.

வழமைபோல் ஏதோ கிண்டலாகச் சொல்ல வாயெடுத்த
வன் அவன் பரபரப்பைப் பார்த்து
என்னடா என்ன விஷயம்? என்றால்
தோசைப் பார்சலை நீட்டிய
படியே.

மனிசி ஊரிலை இருந்து ஆள்
அனுப்பியிருக்கிறான்டா, பின்னொக்கு
நாலைஞ்சு நாளா காய்ச்சலாம்.
விட்டிடும் என்டு இவளவு
நாளா அறிவிக்காமல் விட்டிருக்கிறான்.
இப்ப காய்ச்சல் கடுமையர்யிருக்காம். பின்னையும் அப்பா
அப்பா என்டு சொல்விக் கொண்டு
இருக்குதாம்' என்றால் மிகுந்த
சோகமாக. கண்கள் கலங்கிக்
கொண்டு வந்தன.

'அப்ப போறதுதானே.....
காசேதன் வேணுமே' என்றபடி
சேட் பொக்கட்டில் கைவைத்தான் இவன்.

'இல்லை மச்சான். முதலாளி
லீவு தரேலாதாம். இப்ப யாவாரம்
கடுமையாய் நடக்கிறநேரம்.
ஒரு ஆள் சமாளிக்கேலாதாம்.
நீதான் பழகின ஆள் எண்டு

உண்ண வைச்சிட்டுப் போட்டாம். உண்ண விட்டா வேறை
ஆரடா எனக்கு. ரண்டு மூன்று
நாள் நின்டு கொள்ளன் போய்
பாத்திட்டு வந்திடுறன்.

இன்று செய்ய வேண்டிய
வேலைகள் யாவும் வரிசையாய்
அவன் கண்முன் வந்தன. நாளை
யிலிருந்து மிளகாய் கண்டுகளுக்கு
இறைக்க வேண்டிய நாள். தொடர்ந்து பச்சை போட வேண்டும்,
பச்சை வாங்குவதற்கு காக்
ஒழுங்கு செய்ய வேண்டும்.

நாகராஜன் இவனது பதிலை
ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டு நின்றான்.

அவனது அழகான சுட்டிப்
பயல் படுக்கையில் துவண்டு
போய், அப்பா என்று சினாங்கு
வது போல். அருகே அமர்ந்து
கணவனை ஒவ்வொரு கணமும்
எதிர்நோக்கி வாசலையே பார்த்து
கொண்டு அவன் மனைவி
காத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல்,
இவன் உணர்ந்து நாகராஜனை
நியிர்ந்து பார்த்தான்.

'சரி மச்சான், நீ இப்பவே
வெளிக்கிடு. போகேக்கை பள்ளிக்கூடத்திலை ராசனிட்டைச்
சொல்லிடுப் போ, விட்டை
போனவுடனை எங்கடை விட்டை
ஒருக்கா அறிவிச்சவிடச்சொல்லி.
அவன் சாப்பிடாமல் யோசிச்கை
கொண்டிருப்பாள். நீ போய்
பாத்து ஒண்டும் பயமில்லையென்டால் மினைக்கெடாமல் வா.
ஊருப்பட்ட வேலையிருக்கு.

'பெரிய காரியமடா. நான்
மினைக்கடாமல் வந்திடுவன்:
நீயும் கண்டு வைச்சிட்டிருக்கிறான்.
பிரச்சினை இல்லையென்டா நாளையின்னைத்துக்கு விடிய வந்திடுவன்.
என்றபடி அவன் புறப்படு
கிறான்.

நவீன உலகாதிக்கவாத மிரட்டஸ்

— எட்கார் போரோவ்

இலங்கையில் முதன் முறையாக
தேசிக்காய் வாசனையுடன்.

எம் டி சோப்.

இதே விலையில் இதைவிடச் சிக்கனமாகவும்
பளிச்சென்ற வெண்மையாகவும் சலவை
செய்யக்கூடிய வேறொரு சவர்க்காரம்
கிடைக்க முடியுமா?

இன்றே வாங்குங்கள்
தேசிக்காய் வாசனை கொண்ட
எம் டி சோப்

எம் டி என்ரபினைஸ்
தொழிற்பேட்டை அச்சவேலி.

விபியாவுடன் எல்லா வர்த்தகத் தொடர்புகளையும் அமெரிக்கா நிறுத்தி விபியாவின் சொத்துக்களையும் வங்கிக் கணக்கையும் விபியா மத்திய வங்கிக் கணக்கையும் முடக்கியுள்ளது; விபியாவின் பொருளாதாரத்தை நிலை குலையச் செய்து, அதற்குக் குழி பறிப் பதே இதன் நோக்கம்.

அமெரிக்கா இப்பொழுது ஆரம்பித்துள்ள விபியா—எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் நோக்கம் பற்றி யாரும் ஏமாற மாட்டார்கள். இவை 'சர்வதேச பயங்கரவாத'த்தினால் அமெரிக்காவுக்கு ஏற்பட்ட 'அறச் சீற்ற'த்தினால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அல்ல. விபியா பற்றிய வாலிங்டன் நிர்வாகத்தின் மனப்பான்மை அமெரிக்க. அயல் துறைக் கொள்கை முழுமையாலும் திட்டமிடப்பட்டது. இப்பொழுது விபியா நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாகியிருப்பதால் அமெரிக்காவின் 'நவீன உலகாதிக்க' கொள்கை வெட்ட வெளிச்சமாகி விட்டது. உலகெங்கிலும் அரசரினமை பெற்ற நாடுகளின் உள் விவகாரங்களில் தலையிடவும், பிரகடனம்—செய்யப்படாத, யுத்தங்கள் நடத்தவும், அவற்றிற்கு எதிராக பரிசுங்கமாகவும், ரகசியமாகவும் குழி பறிப்பு வேலைகள் நடத்தவும் அமெரிக்கா உரிமை கொண்டாடுகிறது என்பதே இதன் பொருள்.

இந்த ஆக்கிரமிப்புப் போர்த் தந்திரம், முக்கியமாக, சுதந்திரமான கொள்கையைப் பின்பற்றும் நாடுகளுக்கு எதிரானதாகும். பாலஸ்தீனியர் உள்ளிட்ட அரபு நாடுகளின் நியாயமான லட்சியங்களை விபியா ஆதரிக்கிறது. இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போராடுவோர் பக்கத்தில் விரூபான உள்ளது, இத்தகைய கொள்கை, அமெரிக்க நிர்வாகத்தைத் திருப்திப்படுத்துத் தாய்ப்பில்லை என்பது இயற்கை நிகரத்து, கம்பூச்சியா, அங்கோலா ஆகிய நாடுகளுக்கும் அமெரிக்க ஆணவக் கட்டளைக்குப் பணிய விரும்பாத மற்ற நாடுகளுக்கும் இது பொருந்தும்.

பொதுவாக உலக நிலவரத்திலும், குறிப்பாக வாலிங்டனுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையேயான உறவுகளிலும் நல்ல மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியுள்ள சமயத்தில் அமெரிக்கா தன் 'நவீன உலகாதிக்க' கொள்கையைச் செயல்படுத்தத் தீர்மானித்திருப்பது இங்கு குறிப்பிடத் தக்கது. அண்மையில் ஜெனீவாவில் நடந்த உச்சக் கட்டட மாநாடு உலக நிலவரத்தில் நல்ல மாற்றத்திற்கு உந்துதல் அளித்தது. பிரதேசப் பிரச்சனைகள் பற்றி ஆக்கபூர்வமான கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கத் தேவையான முன்னேற்பாடுகளை அது செய்தது. அமெரிக்கா தன் அக்தியாவசிய நலத்துறை பற்றிய மிகை படுத்தப்பட்ட தன் கருத்துக்களைக் கைவிட்டு ஜெனீவாவில் சோவியத் தூணியன் கூறியது போல எல்லா நாடுகளின் நலன்களையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். இது நியாயமான, காலத்திற்கு உகந்த, பிரேரணை இதற்கு அமெரிக்கா சிரிய முறையில் பதிலிறுக்க வேண்டும்.

கடவுள் திருத்தங்களா?

—வரதர்

மாஸீ நேரம் :

வழக்கம் போல் மூர்த்தி மாஸ்டர் சாய்வு நாற்காலியில் இருந்துகொண்டு பத்திரிகை படித்துக்கொண்டிருக்க,

இளங்கோவும் வடிவழகியும் அங்கே வந்தார்கள்.

வடிவழகி நான்கு மோதகங்கள் வைத்த சிறு கிண்ணம் ஒன்றை மூர்த்தி மாஸ்டரிடம் கொடுத்து ‘பிள்ளையார் கோயில் பிரசாதம்’ என்றார்கள்.

‘ஓ! இன்றைக்குப் பிள்ளையாருக்கு உருசம் கொடுத்தீர்களா? யார் கொடுத்தது? நீயா, உன் கணவனு? என்ன விசேஷம்? என்று மூர்த்தி மாஸ்டர் விசாரித்தார்.

‘விசேஷம் ஒன்று மில் லை. வேண்டுதலும் எதுவுமில்லை. இன்றைக்குப் பிள்ளையார் கோயிலில் சதுர்த்தி, இந்த மாதச் சதுர்த்தி விழாவை எங்கள் வீட்டார்தான் ஆண்டாண்டாகச் செய்கிறவர்களாம். ஜயர் வந்து சொன்னார்’.. என்று வடிவழகி சொல்லிக் கொண்டே போக, அவருடைய பேச்சுக்கு விரைவில் முற்றுப்புள்ளி வராதென்பதை அறிந்திருந்த இளங்கோ குறுக்கிட்டான்.

50

வாங்க மாட்டார்கள். ஏதோ பிசைச வாங்குவதுபோல வாங்கு பவர்களுக்கும் ஒருவித தாழ்வு மனப்பான்மை ஏற்படும். கோயி வுக்கு — கடவுளுக்கு என்று கொடுத்தால் அவரவர் உரிமையோடு அதைப் பெற்றுக்கொள் வார்கள்!

‘உது சம்மா சமாளிப்பு! மனசுக்குள்ளே மூடக் கடவுள் பக்கி. வெளியிலே அந்த நம் பிக்கையில்லாதவர்கள் மத்தியில் பேசும்போது இப்படி ஏதாவது சொல்லிச் சமாளிப்பது! ’

மூர்த்தி மாஸ்டர் மெதுவாகக் கொடுப்புக்குள் சிரித்துக் கொண்டே,

‘உனக்கு உண்மையாய்வுள்ளதுமிகுக்குள்ளேன்றாலும் கடவுள் பயம் இல்லையா இளங்கோ?’ என்று வடிவழகி என்று கேட்டார்.

‘கடவுள் பயமா! எனக்கா!’ என்று இளங்கோ அலட்சியமாக சிரித்தான். பிறகு, என்ன மாஸ்டர், நீங்களா என்னிடம் இப்படிக் கேட்கிறீர்கள்!, ‘கடவுள்’ என்று ஒன்று இருந்தால்லவா நான் பயப்பட வேண்டும்? கடவுளை உண்டாக்கியவனேன்னிதன் நானே? நான் சிறுவனாக இருந்த போது பேய், பிசாசு, முனி என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். எங்கள் ஊரில் ‘முனி ஆலமரம்’ என்றே ஒன்றிருந்தது. பொழுது பட்டால் அந்தப் பக்கம் யாருமே போக மாட்டார்கள். அவ்வளவு பயம்- நம்பிக்கை. ... இப்போது அந்தப் பேய், பிசாசு, முனி எல்லாம் எங்கே போய்விட்டனவோ தெரியவில்லை. அப்படித்தான் இந்தக் கடவுள் நம்பிக்கையும்! இது இல்லாமல் போக இன்னும் எத்தனை காலம் ஆகுமோ! ... என்மாஸ்டர், சம்மா வம்புக்குத் தானே என்னைக் கேட்மர்கள்?

‘இல்லை இளங்கோ, வடிவ சொல்வதிலும் கொடுக்கிறது. சில நேரங்களில் சிலமனிதர்களுக்கு முன்னால் எங்கள் வாயை மூடிக் கொள் வதும் நல்லதுதான். ஆன, என்னுடைய நிலைமை அதுவல்ல. உண்மையிலேயே எங்கு இந்தக் ‘கடவுள் விஷயம்’ பிடிப்படவில்லை. என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் எவ்வளவோ சிந்தித்

தீங்களே கோயிலுக்குப் போகிற தில்லையே?’

‘கோயிலுக்குப் போகிறது வேறு, கடவுள் இல்லையென்கிறது வேறு!...’

‘என் அப்படி? கடவுள் இருக்கிறார் என்று என்னால் நம்ப முடிந்தால் மற்ற எல்லாரையும் வீட்டாள்தான் பெரிய பக்கத்துடைக் கிருப்பேன் ...’

‘இல்லை இளங்கோ, நான் கோயிலுக்குப் போயும் சாமி கும் பிடுகிறதில்லை. வீட்டிலும் கும் பிடுகிறதில்லை. ஆனால், கடவுள் இருக்கிற என்றாரே, இல்லை என்றாரே நான் வாதாட்ட வரவில்லை! ’

‘உதென்ன மாஸ்டர், இரண்டும் கெட்டான் நிலை? நம்பிக்கை இருந்தால் ‘கடவுள் உண்டு’ என்று அடித்துச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் இல்லையென்று திடமாகச் சொல்ல வேண்டும்! ’

மூர்த்தி மாஸ்டரை முந்திக் கொண்டு இதற்கு வடிவழகி பதில் சொன்னார்: ‘என் அப்படிச் சொல்லவேண்டும்? சில நேரங்களில் சந்தர்ப்பத்துக்குத் தக்க வாறு எங்கள் அபிப்பிராயத்தை முடிக்கொள்ளத்தான் வேண்டும்! ’

‘அது முதுகெலும்பில்லாத பேடித்தனம்! ’ இளங்கோ.

‘இல்லை இளங்கோ, வடிவ சொல்வதிலும் கொடுக்கிறது. சில நேரங்களில் சிலமனிதர்களுக்கு முன்னால் எங்கள் வாயை மூடிக் கொள் வதும் நல்லதுதான். ஆன, என்னுடைய நிலைமை அதுவல்ல. உண்மையிலேயே எங்கு இந்தக் ‘கடவுள் விஷயம்’ பிடிப்படவில்லை. என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் எவ்வளவோ சிந்தித்

51

துப்பார்க்கிறேன். கடவுள் என்று ஒருவர் இருப்பார் என்பதை என்னுல் நம்பவே முடியவில்லை! ...

‘அது தானே! என்று இளங்கோ மிக அவசரத்துடன் ஆமோதித்தான்.

‘கொஞ்சம் பொறு இளங்கோ என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் கடவுள் என்று ஒருவர் இருப்பார் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை என்றுதான் சொன்னேன்’. ஆனால், இந்த விஷயத்தில் ஒரு சரியான தீர்மானம் எடுப்பதற்கு இதுபற்றி என்னுடைய அறிவு போதும் என்பது என்ன நிச்சயம்?

‘கடவுள் இல்லை என்று சொல் வதற்குக் கனக்கப்படிக்கத்தேவையில்லை, நல்ல தெளிவான சிந்தனை ஆற்றல் போதுமே!

‘நல்ல சிந்தனைத் தெளிவு போதும், ஆனால், சிந்திக்கும் ஆற்றலை அறிவுதான் வளர்க்கிறது. அறிவை வளர்க்கும் கருவிகளில் படிப்பு முக்கியமானது ....

‘சரி, அப்படியே வைத்துக் கொண்டாலும் நீங்கள் எவ்வளவோ படித்திருக்கிறீர்கள், எவ்வளவோ நன்றாகச் சிந்திக்கிறீர்கள். கடவுள் என்று ஒருவர் இருக்கிறூர் என்பதை உங்களால் நம்ப முடியவில்லையென்றால் நிச்சயம் அது சரியாகத்தான் இருக்கும்! ’

‘இல்லை இளங்கோ பெரிய அறிஞர்களின் தீர்ம்புகளும் சில சமயங்களில் பிழைத்துப் போகிறது. என்னுடைய பயம் என்னவென்றால் உலகம் முழுவது லும், முக்கியமாகப் பாரத நாட்டிலும் வாழ்ந்த—நாங்கள் பெரிய வர்கள். அறிஞர்கள், சான்றேர்கள் என்று போற்றிப் புகழ்ந்து வரும் பல நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் எல்லாரும் ‘கடவுள் இருக்கிறார்’ என்றே அடித்துச் சொல்லி

யிருக்கிறார்களே! அவர்கள் எல்லாரையும்விட நான் அறிவிலும் சிந்தனைச்சுதியிலும் பெரியவன், வல்வன் என்று சொல்வதா? அப்படி நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியுமா?’

‘சற்று நீண்டுவிட்ட தமது பேச்சை முர்த்தி மாஸ்டர் சிறிது நிறுத்தினார்.

‘அவருடைய கருத்துமிக்க உறுதியான வார்த்தைகளால் கட்டுப்பட்டவர்கள்போல இளங்கோவும் வடிவழியும் சிறிது மொனமாக இருந்தார்கள்.

வடிவழிக் கொண்டதைக் கலைத்தாள். ‘நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் மாஸ்டர், உங்களுடைய அறிவையும், சிந்திக்கும் ஆற்றலையும் சுத்தமான மனத்தையும் நான் சந்தேகிக்க மாட்டேன். உங்களுடைய கருத்து நிச்சயம் பெறுமதியுடையதாயிருக்கு மென்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. நான் கடவுளை நம்பாவிட்டாலும் ஊரோடு ஒத்தோடத்தான் விரும்புகிறேன்...’

ஏதோ சிந்தனையிலிருந்த இளங்கோ வடிவழியை இடைமறித்தான்: ‘கொஞ்சம் பொறுவடிவு. மாஸ்டர்! நீங்கள் சொன்ன அந்தப் பெரியவர்கள், அறிஞர்கள். சான்றேர்கள் எல்லாரும் கடவுள் இருக்கிறார் என்றுதாங்கள் நம்பியிருக்க மாட்டார்கள். ‘கடவுள் சொன்னையும் அதனால் ஏற்பட்ட மதங்களும் இருப்பது மக்களுக்கு நல்லது என்று நினைத்திருப்பார்கள். மக்களின் நன்மைக்காக அவர்கள் ஒரு பொய்யை எதிர்க்காமல் விட்டிருப்பார்கள். மேலும் படித்தவர்கள் எல்லாருமே சிந்தனையாளர்கள் அல்லர். அவர்களில் பலர் தாங்கள் படித்ததை - கடவுள் இருக்கிறார் என்று படித்ததை -

இன்னும் கொஞ்சம் விரிவாகவும் வடிவழிக் முச்த்தி மாஸ்டர் வெளிக்கமாகவும் மக்களுக்குச் சொல்லியிருப்பார்கள்! ’

‘அடி சுக்கை! என்று முர்த்தி மாஸ்டர் பெரிதாகச் சிரித்து தலையை ஆட்டி இளங்கோவின் கருத்தை வரவேற்றார். பிறகு ‘இளங்கோ! நீ சொன்ன கருத்து உண்மையில் சிந்திக்க வேண்டியதுதான்! ’ என்றார்.

‘சரி கடைசியாக இப்போது என்ன முடிவு எடுத்திருக்கிறீர்கள்? கடவுள் இல்லை என்று தானு? ’—வடிவழி.

ஓமோம், கடவுள் என்று ஒன்று இல்லை! இல்லவே இல்லை; அது மனிதனுடைய வெறுங் கற்பணதான்! என்று இளங்கோ அடித்துச் சொன்னான்.

**கிளிநெச்சி மாவட்டச் சிறப்பிதழ்
வெளிவருவதற்கு எமது மனமுவந்த
பாராட்டுக்கள்.**

ஞானம் மில், ஜி ஞானம் ஸ்ரோர்ஸ்,

கண்டி வீதி,
கிளிநெநாச்சி.

உரிமையாளர்: ஆ. பரமலிங்கம்

வடிவழிக் முச்த்தி மாஸ்டர் ரைப் பார்த்தாள்.

கிழவுட் மக்கே (1991—1998): ஜமேக்கா தந்த கவிஞர்; இரண்டாவது உலகமகா யுத்த வேணா, இவனது சாகத்தான் வேண்டு பெற்றுள்ள என்ற இக்கவிதை மக்கள் சபையில் வின்ஸன் சேர்ச்சி லால் படித்துக் காட்டப்பட்டது. உலக அங்கீகாரம் பெற்ற கவிஞரையும், உலக நாடுகள் பலவற்றிற்கும் சென்றவர் மக்கே, குறிப்பாக ரஷ்யா சென்று வெளின், ரொஸ்க்கி ஆகியோரைச் சந்தித்துடன் முன்றும் அவிலத்திலும் பேசியவன். ‘தவிப்ரேற்றர்’ ‘த மாசெஸ்’ ஆகிய சஞ்சிகைகளில் இணையாசிரியராக விளங்கிய வன். பல கவிதைகள், நாவல்கள், சூயசரிதை, சமூகவிலும், ஆய்வு களைத் தந்தவன். முதற் கவிதைத் தொகுதி ‘ஜமெய்க்காவின் பாடல்கள்’ 1991-ல் வெளியாகியது. வெறும் முன்று தனித் தொகுதிகள் வெளியாகியுள்ளன. இவரது கவிதைகளில் ஜமெய்க்காவின் நாட்டாரியல் மரபுகளின் செல்வாக்கைச் சிறப்பாக விமர்சகர்கள் சுட்டுவர்.

சாகத்தான் வேண்டுமென்றால்.....

கிழவுட் மக்கே

சாகத்தான் வேண்டு மென்றால் ...

இறைச்சிப் பன்றிகளாய் அல்ல,
குழந்து குரைக்கும் விசர் வெறி நாய்கள்
சபிக்கப்பட்ட எங்கள் கூட்டத்தை
ஏனால் செய்து அல்ல.

சாகத்தான் வேண்டு மென்றால் ...

ஓ! கெளரவமாய்ச் சாவோம்
அருமந்த எங்கள் இரத்தம் விழலுக் கென்றுகாமல்
எங்கள் எதிரி அரக்கர்கள் கூட
எங்கள் மரணத்தை மதிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டும்
ஓ! சுகோதரனே, எங்கள்

பொது எதிரியைச் சந்திக்க வேண்டும்
எங்களை விடவும் எண்ணிக்கையில் விஞ்சினாலும்
நாங்கள் புத்திசாலிகள் என்பதைக் காட்டுவோம்.
ஆயிரமாய் வருகின்ற அத்தனை இடர்களையும்

எங்கள் மரண அடி சந்திக்கட்டும்
கல்லறை காண முன்னே, அந்த
கொலைகாரரைத் திரண் டெதிர்ப்போம்
மனிதர்களாய்,
சாகின்ற வேளையிலும் போராடுவோம்!

தமிழில்: என். சண்முகலிங்கன்

சோவியத் யூனியனில் சமுதாய நீதி பெறும் உரிமை

— கென்னடி பிச்ரெவ்ஸ்கி

சோவியத் யூனியனில், நீதி பெறும் உரை அதன் அரசியல் சட்டத்தில் பதிவு செய்யப்படாவிட்டாலும், அத்தகைய உரிமை உள்ளது. சோவியத் மக்கள் அனுபவிக்கும் எல்லா உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் இந்த உரிமையில் சங்கமமாகின்றன.

சமுதாய நீதி என்பது, உண்மையான சமத்துவத்திலிருந்துதான் பிறக்கிறது. எல்லாச் சரண்டல் முறைகளும் ஒடுக்கு முறைகளும் ஒழிக்கப்பட்டு, அணைவருக்கும் முழு வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நாட்டில்தான் உண்மையான சமத்துவத்தை எய்த முடியும்.

சோவியத் சமுதாயத்தில் மக்கள் எப்பொழுதுமே தலைவிதியை நம்பிப்பிருப்பதில்லை. வேலை, இலவச மருத்துவ உதவி, இலவசக் கல்வி, குடியிருப்பு வசதி முதலியவற்றிற்கு அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. சோவியத் யூனியனில் வேலையற்றவர்களோ, வீடற்றவர்களோ, திக்கற்றவர்களோ கிடையாது. மேலே நாடுகளில் இருப்பது போன்ற அழை, பணக்காரர் என்ற வேற்றுமை செல்வம், பிறப்பு முதலியவற்றிலே ஏற்படும் பகைமைகள் எதுவும் சோவியத் யூனியனில் இல்லை.

குடும்பங்களின் குறைந்தபட்சத் தேவைகள் அனைத்திற்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. உலகத்திலேயே, சோவியத் யூனியனில்தான் ரொட்டி வில் மிகக் குறைவு. சென்ற 10 ஆண்டு களாக இங்கு ரொட்டியின் விலை மாறவில்லை. தானியங்கள், சர்க்கரை மீன் ஆகியவற்றின் விலைகள் சென்ற 1951-ம் ஆண்டு முதலும், இறைச்சி. பால் ஆகிய வற்றின் விலைகள் 1962-ம் ஆண்டு முதலும் மாருமல் இருது வருகின்றது.

70 சதவீகத் சோவியத் குடும்பங்கள் இலவசமாகக் குடியிருப்புக்களைப் பெற்றுள்ளன. வாடகைக்காவும், மற்றச் சேவைகளுக்காகவும் ஒரு சோவியத் குடும்பம் செலவிடும் தொகை அதன் சராசரி வரவு செலவில் 3 சதவீகத்தை மட்டுமே.

சோவியத் யூனியனில் குழந்தைகளுக்குச் சலுகைகள் மிகவும் அதிகம் 1.05 கோடிக் குழந்தைகள். சின்னம் சிறுர்களுக்கான கிண்டார்கார்ட்டன், நர்சரி முதலிய பள்ளிகளுக்குச் செலக்கின்றன. இவற்றின் செலவில் 80 சதவீகத்தை அரசு ஏற்கிறது. குழந்தைகளுக்குப் பயன்படும் பொருள்கள் மிக மலிவு.

1917-ம் ஆண்டு முதல் சோவியத் யூனியனில் ஆடசி புரியும் சோவியத் கம்யூனிஸ்டுக் கடசி. 1946, பிப்ரவரி 25-ம் தேதி மாஸ்கோ வில் ஆரம்பமாக இருக்கும் 27-வது காங்கிரஸ்க்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறது. தீவிரப்-படுத்தப்பட்ட சமுதாய—பொருளாதார முன்னேற்றமே குறுகிய கால, மற்றும் நீண்ட கால அடிப்படைத் தேசியப் பணி என்று கட்சி அறிவித்துள்ளது.

கடிதம்

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் எப்பொழுதும் போராட்டம். வடிவழகியும் இளங்கோவும் வழக்குரைக்கிறார்கள். அன்மைக் காலமாக தமிழக எழுத்தாளர்கள் உட்பட ஆனங்பட்டவர்கள் பலர் அவசிய சங்கதிகள் தான். மூர்த்தி மாஸ்டர் வடிவில் நீதிபதி. என்னமாய் ஜமாய்க்கிறார் வரதர். தெளிந்த ஆற்றுப்படுக்கையான படைப்பு, இலக்கணத்தை மீறும் இலக்கியம்*.

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கும் வரதர் தலை சிறந்த எழுத்தாளர்; சிந்தனையாளர்? வெளியீட்டாளர்; விமர்சகர். இவையைச் சுதாக்கும் மேலாக நல்ல பண்பாளர். மல்லிகைப் பந்தல் மூலம் மறுமலர்ச்சி மணம் பரவச் செய்வது மல்லிகைக்கும் வாசகர் களுக்கும் ஆரோக்கியமான நல்விருந்து.

மென்னம் கலையாது இன்னும் பல பழம்பெரும் ஜாம்பவான்கள் இருக்கிறார்கள். விட்டுவிடாதீர்கள்.

ஜனவரி 1986 இதழ் கனகச்சிதம்—தமிழர் திருநாள் பொங்கல்; மாற்றுக் கருத்துக் கிடையாது. அதற்கொரு சிறப்பிதழ் அட்டையுடன் அது சரி, உள்ளே ஒரு வார்த்தை..!

ஹரை

அ. க. த. கிருஷ்ணராசா

மல்லிகை பொங்கல் சிறப்பிதழ் — இந்த வருஷத்துப் பொங்கல் புதையலாகக் கிடைத்தது.

என்னேடு ரசனைக்கும், உங்கள் ரசனைக்கும் நீண்ட உடன் பாடுண்டு. அட்டைப்பக்க வர்ன அமைப்பைச் சொல்லுகிறேன். புதுக்கவிதை எனப்படுவது — எந்தவொரு பெரிய விஷயத்தையும் சருங்கச் சொல்லி முடிப்பது எனச் சொல்வார்கள். அதை நீங்கள் அட்டைப்படத்தின் மூலம் செய்து காட்டி வருகிறீர்கள். ‘எழுத்துத் துறையும் பண்களும்’ பற்றி எழுதிய ‘மரகதா சிவலிங்கம்’ சில பெண் கவிஞர்களை விட்டுவிட்டார். அவர்களைப் பற்றியும் குறிப்பிடலாம். மைத்ரேயி. ஊர்வசி போன்றோர் சிறந்த நம்பிக்கையினை ஊட்டி வரும் படைப்பாளிகளாக பிரகாஷ்கிறார்கள்.

‘சுந்தர ராமசாமியின்’ கட்டுரை பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். படிக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்படவில்லை. இப்போது அதற்கான தொரு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ள உங்களுக்கு ரொம்ப வும் நன்றி சொல்லியாகவே வேண்டும்.

‘தூண்டிலீ’ நிறுத்தி விடாமல் தொடர்ந்து பிரசுரம் பண்ண முயற்சியுள்ளன. மல்லிகையில் இருந்து எதுவுமே இல்லாமல் போய் விடக் கூடாது. ரூம்

இப்புது அலைமத்

கிளிநோச்சியில் ஒரு பல்கலை வேந்தன்

— கோப்பாய் சிவம்

உத்தியோக நிமித்தம் நான் கிளிநோச்சிக்கு வந்து ஒருஞில மாதங்களுக்குள் கலை, இலக்கிய, சமயத் தொடர்பு காரணமாக திரு. நா. சோதிநாதன் ஆசிரிய ஸரயும், பழம்பெரும் நாடகக் கலைஞர் க. செ. வீரசிங்கத்தை யும் நட்புப் பாராட்ட நேர்ந்தது.

நாடகக் கலையைப் பற்றிப் பேசும் பொழுதெல்லாம் அவர்கள் இருவரும் திரு. பெஞ்சமின் திருச்செல்வத்தைப் பற்றிக் கூறுவது வழக்கம். ‘அவர் ஒரு நல்ல கலைஞர். அவரிடம் பல திறைகள் உள்ளன. அவரை நீங்கள் அவசியம் சந்திக்க வேண்டும்’ என்றும் சொல்லிக் கொண்டார்.

‘பலதிறமைகள்’ என்பவை என்ன என்ன என்பதை இவர்கள் சொல்லாமலே சல்லபெண் விலே விட்டுவிட்டார்கள். திருச்செல்வம் ஒரு நாடகக் கலைஞர் என்பதைமட்டும் நான் மனத் தில் இருந்திக் கொண்டேன்.

‘85 ஜனவரி மாதம் இருபத்தேழாம் தேதி காலையில் ஆசிரியர் திரு. நா. சோதிநாதன் என்னை ‘திரு’ வக்கு அறிமுகம் செய்வதற்கு அழைத்துப் போனார்.

வீட்டை நெருங்கும்போதே இது ஒரு கலைஞரின் வீடு என-

பது தெரிந்தது. வீட்டில் ஆவுள் நுழைந்ததும் அது கலைஞர்களின் வீடு என்று புரிந்தது. ஆம். இவரது குடும்பமே கலைக் குடும்பம்தான்.

அழகிய சிறிய வீடு, வீட்டைச் சுற்றி அழகிய பூஞ்சேலை, வீட்டின் ஹோலில் நுழைந்ததும் ஒரு கணகாட்சி அறைக்குள் நுழைந்த உணர்வு. அதே நேரம் அது ஒரு ஓவியக் கணகாட்சியா, புகைப்படக் கணகாட்சியா, கலைப்பொருட் கணகாட்சியா, கைப்பணிக் கணகாட்சியா என்ற வியப்பு.

எட்டுக்கு ஆறு அளவுள்ள அந்தச் சிறிய ஹோலில் அத்தனை விதமான அழகுப் பொருட்களும், கனகச்சிதமாகக் கருத்தைக் கவரும் வகையில் கொலுவைக்கப்பட்டிருந்தன.

அங்கு வைக்கப்பட்டிருந்த ‘புக்செல்ஸ்பி’, ‘மீப்போ’, கம்பிக் கதிரைகள் எல்லாமே வித்தியாசமான டிசைன்களில் கலைப் பொருட்களாக உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றைச் திருச்செல்வம் தாமே உருவமைத்துக் கொடுத்துச் செய்வித்ததாகச் சொன்னார்.

அழகு மினிரும் வட இந்திய ஓவியங்கள், இவரது ஓவியங்கள் என்பன சுவரை அலங்கரிக்கின்

றன். நாடகங்களில் பயன்படுத் தப்படும் வாள்கள், கத்திகள், வில், திரிகுலம், கீர்டம், அம்பு ரூத் தூணி முதலியன வைக்கப் பட்டிருந்தன.

முதற் பேச்சு காளியையும் பற்றி ஆரம்பிக்கிறது காளியின் உக்கிரமான பயங்கரத் தோற் றத்தில் கூட ஓர் அற்புதமான அழகு இருக்கிறது என்று சொல்லி மயங்கிருர்.

சுவரில் மாட்டப்பட்டிருந்த பக்தமீரா படத்தின் மீது எனது கவனம் செல்கிறது. கும்பரானு வின் வற்புறுத்தலால் விஷமருந்தும் மீராபாயின் அந்தக் காட்சியைக் கடையாக அவர் சொல்லும்போதே அவரது முகபாவம், மெய்ப்பாடுகள், குரலின் தன்மை என்ன அவரை ஒரு தேர்ந்த கலைஞர் என்று எடுத்துக் கூறுகின்றன.

ஒவ்வோர் ஒவியங்கள் பற்றியும் அவர் தனது தனித்துவமான—வேறுபட்டாரு கோணத் திலமைந்த கருத்துக்களை சுவையான கவிதைத் துணுக்குகளை அள்ளி வீசுகிறார்.

சிலசில ஒவியங்களில் காணப்படும் தலைகளை நாகுக்காக்கின்டலோடும், கண்டனமாகவும். சட்டிக் காட்டினார். ஒரு பிரபல நிறுவனம் வெளியிட்ட கலண்டரில் பத்த மீராவும், கிருஷ்ணனும் தோன்றும் காட்சியை சிவன்—பார்வதி என்று அவர்கள் சுறிப்பிட்டிருந்ததைக் காட்டினார். அந்த நிறுவனத்துக்குத் தாம் கடிதம் ஏழுதி இது பற்றிக் கண்டித்ததையும் கூறினார்.

இத்தனைக்கும் அவர் ஒரு கத்தோலிக்கர் என்பதுதான் வியப்புக்குரிய செய்தி. இந்து சமயத் தத்துவங்கள் பற்றியும்,

கடவுள்களின் வடிவங்கள் பற்றி சும் அவர் மிகப்பல விஷயங்களை ஆழமாகவும் நுணுக்கமாகவும் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்.

இந்து மதமும் கலையும் இரண்டற்க் கலந்தவை எனவும். இந்துமதம் இல்லாமல் தமிழரின் கலை கவாசாரங்களும் இல்லை என அவர் கூறிய கருத்து மிகவும் உண்மையானது.

மாணவனும் இருக்கையில் இலக்கியப் பாடத்தை மிகவும் விரும்பிப் படித்து விசேஷ சித்தியைந்த திருச்செல்லவும், பண்டைய தமிழிலக்கியங்களிலும், புராண இதிஹாசங்களிலும் மிகுந்த பரிச்சயமுள்ளவராக உள்ளார். இவரது கலை வாழ்க்கைக்கு அவை மிகவும் உறுதுணையாக உள்ளன.

அவர் சில புகைப்படங்களைக் கொண்டுவந்து காட்டியபோது திகைத்தே விட்டேன். ஒரு நாடகக் கலைஞராக அவரைக் காண வந்து, அங்கிருந்த பொருட்களின் வடிவமைப்பு. அவரால் செய்யப்பட்ட களிமண் பொம்மை. இவற்றால் அவரை ஒரு சிற்பக் கலைஞராகக் கண்டு, அவரது ஒவியங்கள் சிலவற்றைப் பார்த்ததோடு ஒவியக்கலை பற்றிய அவரது ஞானத்தை அவர் பேசுகிலிருந்து உணர்ந்து அவரை ஒர் ஒவியராகக் கண்டு, அவரது கவிதைகள் சிலவற்றை அவரே சொல்லக் கேட்டு அவரை ஒரு கலைஞராகக் கண்ட நான் இப்போது அவர் தரமான புகைப்படக் கலை ஒன்னை என்பதையும் கண்டபோது தினைக்காமல் என்ன செய்வது?

கி ஸி ரெநாச்சி விவசாய ஆராய்ச்சி அலுவலகத்தில் தமது ஒவியத் திறமையைப் பயன்படுத்தும் வகையில் ஒரு வேலையைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கி

ரூர். சாதாரண உழவு யந்திரச் சார்தியாகச் சேர்ந்த இவர் தமது முயற்சியால் வெயர்ந்து விவசாய விரிவரைகளுக்கு பயன்படும் விளக்கப்படங்களை தொழி வில் ஈடுபட்டிருக்கிறார். இப்போது.

அந்த விளக்கப்படங்களையும் சில அழுவர்க் காட்சிகளையும் தமது கமராவினுள் எழிலாக அடக்கியிருந்தார் இவரோடு இன்ன விஷயத்தைப் பற்றித் தான் பேசலாம் என்றில்லை. கலை, இலக்கியம், நடனம், நாடகம், ஒவியம், புகைப்படம், வில்லிசை சமயம் என்றிப்படிச் சகல துறைகளிலும் முத்திரை பதித்துள்ள இவர், இவை எல்லாவற்றையும் பற்றி மணிக்கணக்கில் கடைக்கத் தயாராக இருப்பார்.

கவும் கேட்டறியவும் முடிந்தது. அவருடைய சிறுவயது வாழ்க்கை பற்றியும், கலைத்துறையில் அவருக்கு ஏற்பட்ட ஈடுபாடு பற்றியும் கேட்டேன்.

இளமையில் பெற்றேரை இழந்து கத்தோலிக்க ஒன்றில் இருந்து படித்த இவர் கிறிஸ்தவ முறையில் மிகுந்த கட்டுப்பாட்டுடன் வளர்க்கப்பட்டவர். இருந்தாலும் இலக்கிய நால்களை மிகவும் விரும்பித் தேடிப் படித்தார். சி.பா.த.பரீட்சையில் இலக்கியத்தில் அதிவிசேட சித்தியைய் பெற்றுக் கொண்டார்.

நாடகங்களில் சந்தர்ப்ப நாடகங்களை வெறுக்கும் இவர், நல்ல இலக்கிய நாடகங்களையும் இயற்றசையை போடாட்டிய தயார்த்த பூர்வமான நாடகங்களையும் தயாரித்து வழங்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்.

சந்தர்ப்பம் குழந்தீலை கள் பொருத்தமில்லாமலிருப் பதால் ஒயந்திருக்கும் இவர் போதிய உற்சாகம் கொடுக்கப்பட்டால் மேலும் ஆக்கழுப்புவமான செயல்களில் இறங்குவார் என்பதில் ஜயமில்லை.

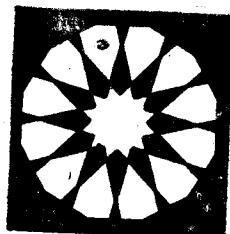
‘கடமையின் காவலன்’ நாடகத்தில் கும்பகரனாலை நடித்துப் பல பாராட்டுக்களையும் பரிசுகளையும் பெற்றுக் கொண்ட சம்பவம் இவரது நாடகத்துறை வாழ்க்கையில் முக்கியமான ஒன்று.

போதிய வசதிகள் கிடைத்தால் ஒவிய—புகைப்படக் கண்காட்சி ஒன்றை நடத்தத் தயார் என்று கூறும் இவருக்குக் கிளி நொச்சி மக்கள் உற்சாகமுட்டி இவரது திறமைகளை வெளிக்க கொனர முயல வேண்டும்.

பாரதியோ பிறந்திரனேல்....

'கண்டாவளைக் கவிராயர்'

மஸ்லிங்க
கிளிநொச்சி மலருக்கு
எமது
வாழ்த்துக்கள்.

கரைச்சி தெற்கு
பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம்
கிளி நொச்சி.

பாரதியோ பிறந்திரனேல் பார்புகழும்
செய்யதமிழ்ப் பாடல் இல்லை
பாரதிலே உணர்ச்சிமிகு கருத்துக்கள்
உரைக்கவொரு கவிஞர் னில்லை
பாரதமே குதந்திரத்தை வென்றெடுக்கு
பாக்கியம்தான் கிடைப்ப தில்லை
பாரதிபாச் சொல்லவொரு கவிஞரின்று
பாரிலெங்கும் இல்லை இல்லையே!

தேனென் றெடுத்துப் புகழ்வனே
தெளிந்த தெள்ளமுதம்
தாளென் றெடுத்துப் புகழ்வனே
சிறந்த தமிழ்ப் புலவைர்
வானென் றெடுத்துப் புகழ்பா
ரதியாம் மாகவியை
நாளென் னெடுத்துப் புகழ்வேன்
இந்த நானிலத்தே!

எண்ணத்தே எழுந்த ஏற்றம்
இழப்பிலா அப்பிரத மாகக்
கிண்ணத்தே வடித்து மக்கள்
கிரகித்துக் கொள்ள வைத்த
மண்ணெலாம் போற்றும் பாண்ண
மனிதருள் மதியம் போலவான்
பண்ணவன் பரதம் தந்த
பாரதி பாவல் லோனே!

தாழ்ந்தவர் உயர்ந்தோர் என்னும்
தரமிலா வாழ்வைச் சாடி
வாழ்பவர் இனத்தால் ஒன்றென்
வழியினைச் சுட்டிக் காட்டி
ஆழ்ந்ததோர் கருத்தைச் சொன்ன
அவன்குரல் ஒவியி னேலே
வீழ்ந்தவர் எழுந்தால் வீரம்
சோர்ந்தவர் வெறிய ரானூர்!

சாரதியாய்க் கவித்தேரைச் சனங்கள்முனே
தடைபின்றிச் செலுத்திச் சென்றே
பாரதத்தின் பணிவிலங்கைப் பறித்தொடிக்க
பரவசங்கள் மூட்டி நின்றுள்
பாரதியின் உணர்ச்சிமிகு பாடலாலே
பாரதத்தாய் தூக்கம் நீத்தாள்

ஊரதனில் ஒதுங்கிநின்றூர் உணர்ச்சியற்றேர்
ஷக்மானூர் உணர்வு பெற்றே!

சாதியென்ற கெடுபிடியில் சிக்கியங்கே
தத்தளித்த சமூகம் கண்டு
வேதியனும்ப் பிறந்திருந்தும் வெகுண்டெழுந்த
பாரதியே விளக்கம் காட்ட
ஒதுமந்தப் பூனைகுட்டி போட்டகதை
உவப்பாக இணரச் சொல்லி
ஆதிமக்கள் ஆக்கிவைத்த அடக்குவழி
அதுவென்ப அறிய வைத்தான்!

பெண்ணென்ற பெருமைதரு இனமப்போ
பேறுகானை தொடுங்கி வாழுத்
தண்ணென்றக் குரல்கொடுத்துத் தட்டியெழுப்பிச்
சமத்துவமாய் ஆணக ளோடு
பண்ணென்றப் பாட்டிசைத்துப் பாடியாடப்
பங்குடையாள் பெண்ணை ளென்றே
விண்ணதிரக் கவிமுழங்கித் தாய்க்குலத்தார்

வீறநடை போட வைத்தான்!
எங்கெங்கும் தமிழுணர்ச்சி எழவே செய்தான்
ஏற்றமுறு தமிழ்க்குலத்தின் எழிலை யெல்லாம்
பொங்குதமிழ்க் கவிதைகளில் புரிய வைத்தான்
புவியென்கும் தாழ்வுமணம் போக்கி நின்றுள்
பங்கமிலாக் காவியங்கள் படைத்து நல்ல
பக்திநெறி மக்களிடை பரவச் சொன்னான்
சங்கைமிகு பாரதியின் தத்வ கீதம்
தமிழினத்தின் புத்துணர்வைத் தூண்டும் தானே!

பணம்

பணம்
பத்தும் செய்யும்
என்று சொல்பவர்களிடம்
ஒரு கேள்வி?
நீங்கள் மட்டும்
பணத்திற்காக
எதையும் செய்யத் தயாரா?

—ந.குமரகுருபரன்

பதிவிரதைகள்?

நாங்கள் மட்டும்
இராமர்களைத் தேடவில்லை.
ஏனென்றால்,
திக்குளித்துத்தான்
எம்மை
உறுதி செய்ய வேண்டுமா,
என்ன...? ...? ..?

—மெல்லி மகாலிங்கசிவம்

கொழும்புக் கடிதம்

கே. விஜயன்

10-1-86 ஞாயிறு மாலை 4-50 மணிக்கு அகில இலங்கை முஸ்லிம் வாலிப் முன்னணி மண்டபத்தில் ஒரு கருத்தரங்கு நிகழ்ந்து. இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இந்தக் கருத்தரங்கில் 'கைலாசின் ஆளுமை' என்ற பொருளில் பேராசிரியர் பொ. பூலோகசிங்கமும், வீரகேசரி பிரதம ஆசிரியர் ஆ. சிவநேசச் செல்வனும் உரையாற்றினார்கள்.

திரு. H. W. தம்பையா அவர்கள் தலைமை வகித்தார். பல மூத்த எழுத்தாளர்களின் நடுவில் இளம் தலைமுறையினரும் பலவிதமான எதிர்பார்ப்புகளுடன் உரைகளைச் செவியடுத்தனர்.

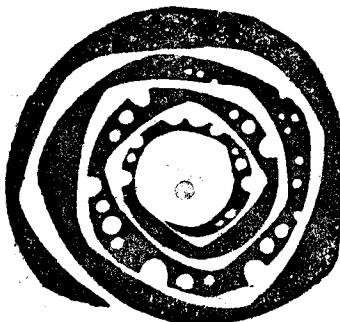
பேராசிரியர், கைலாசின் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆளுமையை எடுத்துரைத்தார். சில உதிரியான சம்பவங்களையும், கைலாசில் பண்டை இலக்கிய பற்றுதலுக்கு ஆங்காங்கே நடந்த சில சிசயங்களையும் எடுத்துச் சொன்னதுடன் திருப்தி கொண்ட வராகவே பேராசிரியரின் உரை இருந்தது. அதுமட்டுமல்லாமல் கைலாசின் ஆளுமை நவீன இலக்கியத்தில் மட்டுமே இருந்தது கௌரவாகவே பேராசிரியரின் உரை இருந்தது. அவர் பண்டை இலக்கியத்தை வெறுத்து விடாதீர்கள். அவர் பண்டை இலக்கியத்தின் மீது அமோகமான பற்றுதல் கொண்டிருந்தார் என இதித் துரைப்பதைப் போலவே பேராசிரியரின் உரை அமைந்திருந்தது.

கூட்ட முடிவில் சில இளைய தலைமுறைப் படைப்பாளிகளுடன் உரையாடிய பொழுது. பொதுவாக கைலாசபதியின் பங்களிப்பை அறியாத, அதே நேரத்தில் அறிய ஆவலுடன் வந்தவர்களுக்கு சில சத்தான் உண்மைகள் கிடைக்கவில்லை என்பதைப் போல அங்கலாயித்துக் கொண்டனர்.

தமிழ் இலக்கியத்தின் பல்வேறு கூறுகளுக்கும் கைலாசபதி எவ்வாறு பரந்துபட்ட ரீதியில் தனது பங்களிப்பைச் செலுத்தினார் என உரை நிதிமுத்துப் போவதாகச் சொன்ன வீரகேசரியின் பிரதம ஆசிரியரும் இதே ரமாற்றத்தைத்ததான் தந்தார். கைலாசபதி அவர்களைப் பற்றிய செழுமையான ஆய்வுகள் இன்னும் தயாராக வில்லை என்பதையே இந்த உரைகள் எடுத்துரைப்பதாகவே எனக்கும் படுகிறது. வந்திருந்த சில படைப்பாளிகளும் சொன்னார்கள்.

எனினும் திரு. வெ. முருகபூபதி அவர்கள் கைலாசின் இலக்கியப் பங்களிப்பை ஆராய்ந்து புத்தகமாக வெளிப்படுத்த ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுவிட்டது எனவும், பொருளாதார ரீதியில் பல உதவிகள் கிட்டியுள்ளது எனத் தெரிவித்த பொழுது நாலில் நறுந்தேன் துளிகள் சிந்தினற்போலிருந்தது.

'மல்லிகை'
என்றும் மலர்
எமது வாழ்த்துக்கள்

தெங்கு பனம் பொருள்
உற்பத்தி விற்பனவுக்
கூட்டுறவுச் சங்கம்
கிளிநோக்கி.

ESTATE SUPPLIERS
COMMISSION AGENTS

VARIETIES OF
CONSUMER GOODS
OILMAN GOODS
TIN PLATES
GRAINS

THE EARLIEST SUPPLIERS FOR ALL YOUR
NEEDS
WHOLESALE & RETAIL

Dial : 26587

To

E.SITTAMPALAM & SONS
223, FIFTH CROSS STREET,
COLOMBO - 11.

Mallikai

FEBRUARY 1986

REGISTERED AS A NEWS PAPER AT G. P. O. SRI LANKA
(73 / NEWS / 86)

Dealers in

Phone : 24629

WALL PANELLING
CHIPBOARD & TEMBER

With Best Compliments of:

P. S. V. SEVUGANCHETTIAR
140, ARMOUR STREET,
COLOMBO-12.

இச் சந்திகா 134B எங்கேள்வதற்கு வீதி, யாழ்ப்பாளைம். முகவரியில் வரிசு, வரும் குரியிரும் வெளியிடுபடுத்தும். தெரிவித்துவா அவர்களால் ம வி.. எதன்கூடான் யாழ்ப்பாளைம் என்று கூறுவது தீவிரம் அட்டை விழுப்பா சியு செல்லும் அநேகப்பெற்றது.